

Ruh ve Madde

Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar
Derneği Yayın Organıdır

* * *

Cilt: 34 Sayı: 402 TEMMUZ 1993

(KDV DAHİL) 15.000 TL. YURTDIŐI: 8 DM.

Dernek Adına Sahip ve Sorumlu Müdür:
Ergün ARIKDAL

Teknik Sorumlular:
Genel Yayım: Erol KONYALIOĞLU
Basım: Ahmet HIZVEREN
Mizanpaj-Montaj: Özgür SÜZER
Hakan Erkan ERASLAN

Yönetim ve Dernek Merkezi:
Hasnun Galip Sokak, Pembe Çıkmağı
No:4 D:8 80060 Beyoğlu/İSTANBUL
Tel: 243 18 14 Fax: 252 61 25

* İÇİNDEKİLER

● SEVGİLİ OKUYUCULAR	1
● REALİTE: ESKATOLOJİ: ÖTE ÂLEM BİLİMİ	2
● BİR AKIŐ: YÜCE GÜZELLİK	6
● İDARECİ PLÂNLAR	7
● HAYALET NEDİR?	11
● EVRENİ YENİDEN DÜŞÜNÜŞ	14
● İHTİYAÇLAR VE İSTEKLER	17
● KUNDALINI: GIZLI GÜÇ	20
● BİLİNMEYEN SEVGİ	24
● ÖTE ÂLEMİN GERÇEKLİĞİNİ KANITLAYAN DENEYİMLER	28
● KURBAN	31
● EVREN ve TANRI	33
● BİR KONUŞMA NASIL YAPILIR?	37
● DIŞ BASINDA PSI: BÜYÜK BABAM OLDU - TIPKISININ AYNISI	43
● SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER: İNSAN VE YÜKSEK BENLİĞİ	47
● KİTAPLAR ARASINDA: İPNOTİZM VE TELKİN	48

Dizgi: Ruh ve Madde Yayınları, 243 18 14

Kapak ve iç Baskı: Emre Matbaacılık, Dizdariye Medresesi Sok. No: 15
Çemberlitaő/İSTANBUL, 518 23 74

Renk Ayrımı: Degradé, Teşvikiye / İSTANBUL, 248 25 18

HaberleŐme, Abone ve Havale Adresi: RUH ve MADDE P.K. 9 80072 Beyoğlu/İSTANBUL

Abone Ücreti: Yıllık, Yurtiçi: 180.000 TL. (Öğrenciler: 150.000TL.), YurtdiŐi: 96 DM.

Posta Çeki No: 168305

Sizleri, her ay yazdığımız bu mektuplar vasıtasıyla, gelişmekte ve ilerlemekte olan "bilgi akışları"nın mahiyeti hakkında bilgilendirmek hizmetimizi yerine getirmeye çalışıyoruz. Böylece, umut ediyoruz ki, siz okurlarımız sadece zihinsel felsefe sürecine bağlı kalarak spiritüel şuurunuzu aydınlatmak zorunda kalmıyor, ayrıca her hâl ve durumda harekete geçirici, başlatıcı bilgileri de zahmetsizce elde ediyorsunuz. Bu durumda sizlere düşen "**samimî çabalar**" sonunda iyi bir **Bilgisel Ortak Alan** yaratabilme imkânına kavuşmuş oluyoruz. Bu Bilgisel Ortak Alanımız hızla büyüyor; yatay ve düşey durumlar içinde, Bilgi Gücümüzün bizlere ne gibi sorumluluklar yüklediğini ve hangi vazifelerin ifasına hazırladıklarını da açıkça görüyoruz.

Büyük B.O.A. dostları olarak sizlerin yüklendiği sorumluluk ve hizmet verme şuurunuz, hiç kuşkunuz olmasın ki, sizleri çok ileri ve çok seviyeli düzeylere taşıyabilecek güçtedir. Zaman ve mekânın en uygun olduğu ke-sitte harekete geçebilecek durumdasınız.

"Bilgi bir anahtardır. Sürekliliği ve genişliği vardır. Kendi kendini açabilir."

Bilginin dışarıya ve içeriye doğru olan hareketlerinin sonunda **yayılmının genişliği ve yoğunluğu** gibi durumlar ortaya çıkar. Bilginin geniş zeminler üzerinde dağınık hâlde bulunduğunu; içeriye doğru olan yayılmalar sırasında da bilgi yoğunluğunun artması sebebiyle zemin daralmasına sebep olduğunu biliyoruz. Böylece en uç noktalara kadar ulaşarak, kendi bünyesinde "için için yayın yapma" imkânı her zaman mevcuttur.

Burada önemli olan husus "zeminlerin" etkisidir. Yani bilgi, yayıldığı zeminlerin etkisinde kalarak ve zemin yorumlarına bağlı kalarak yayılabilir. Ama ne olursa olsun "**asli özelliklerini**" asla kaybetmezler. Her türlü yorum ve simgeleşmeye maruz kalarak somutlaştırılmalarına rağmen bilgi iletişimi sürer.

Zemin ihtiyaçlarından doğan yorumlar ve bilginin yorumsal çeşillenmesi, ihtiyaçların bir noktaya kadar karşılanması ihtiyacından doğmaktadır.

Fakat zemin ihtiyacı olan yorumlamalar, "esas olan bilgiyi" yok ederse sine bir aşırı genişleme hâli gösterirse, "geriye dönüş" icabı yerine gelir. Bunlar, yani "geriye dönüş" eğilimi içinde yayılan bilgiler, kendilerine "marazi zeminler" hazırlarlar. Yozlaşma budur, ister toplum, ister birey olsun...

Açık ve seçik bir bilginin, kendisine gereken zemini bulamaması hâlinde bu bilginin, bu enerjinin yok olup gitmesi söz konusu değildir. Bu bilgi enerjisi, varlığın iç bünyesine doğru yoğunlaşmasına devam eder. Zemin, toplum ya da birey olsun, asla bu enerjiden mahrum kalmaz. Bilginin yayımı süreklidir, bu rahmetten liyakate göre herkes yararlanır.

Temel yapı Bilgidir. Bilgi enerjisinin meydana getirdiği **asli çatı** madde evreninin birarada olmasını, yani **dağılmamasını** sağlar. Var olan her

ESKATOLOJİ: ÖTEÂLEM BİLİMİ

ÖTEÂLEM bilimini, yani eskatolojiyi Doğulu ve Batılı ilâhiyatçılar hiçbir zaman tam anlamıyla ele alamamışlardır. Daima kendi felsefî düşüncelerini bazı eksik dinsel metinlerle birleştirmeye çalışmışlardır. Araştırmaya çalıştıkları bu dal aslında çok önemlidir.

Dikkat edersek bütün kitaplı dinlerde daima otoriter bir ilâh vardır. Museviler buna Yahova, Hristiyanlar Baba, Müslümanlar da Allah der. Farklı isimlere sahip bu ilâhın yaptırım gücü nereden ileri gelmektedir? İnsanlar üzerindeki otoritesini neyle kurar? Kendisine itaat edilmesini, kulluk edilmesini ister. Ancak insanlar bunu bilerek kabul etmeyecek olursa ne yapacaktır? Sizden hesap sorarım, diyor. Nerede soracaktır? Elbette ahi-

rette. Çünkü dünya, insanoğ- lu için geçici bir mekândır.

Bizlerin iki büyük gerçeği vardır: Doğum ve ölüm. Bu ikisi dışındaki bütün gerçekler rölâttir. Bir şeye dayanarak yapılan değerlendirmelerdir. O şeyler değiştiği an, o değerlendirme de değişmek zorundadır. Ama doğumun da ölümün de ikinci bir hâli yoktur. Bunlar iki büyük hakikattir. Diğer her şey insanların anlayışına, zihin seviyesine ve vicdanına kalmış olanlardır.

Diyelim ki hepimiz aynı dindeniz ve aynı Tanrı'ya inanıyoruz. Ama onu tarif edecek olsak, yine hepimizin farklı farklı Tanrı anlayışı ortaya çıkacaktır. Burada hakikat nerededir? Asıl hakikat için, herkes aynı ifadeyi kullanacaktır. Birisine göre öyle, diğerine göre şöyle olamaz. Doğmuş olan bir bebeğe, kimse doğmadı di-

yemez...

TÜM DİNLER AHİRET FİKRİNE DAYALIDIR

Bütün dinlerdeki otoriter kudret insanları ahiret fikriyle tehdit eder. Bu nedenle tüm dinlerin temeli, tehdit aracı olarak kullanılan objeye dayalıdır. Ahireti ortadan kaldırdığımız zaman ise, geriye bir tek dünya kalır. O durumda da zaten normal bir sosyoloğun, ahlâkçının sosyal ve ahlâkî düşünceleri yeterli olacaktır. Birbirinizle iyi geçinin, birbirinizi sevin, kavga etmeyin, doğru tartın, vb. gibi öneriler. Bunları yapmazsak da herhangi bir şey olmayacaktır, çünkü yaptırımı yoktur.

Ama örneğin Hristiyanlık, "Sevmezsen, Babamın melekûtuna giremezsin." di-yebiliyor. İslâmiyet cennet,

cehennem vaat ediyor. Öteâlem fikrini ortadan kaldırdığımız anda, bütün dinler sosyal bir düşünce akımı hâline dönüştürülebilir. O durumda da herkes kendisine göre ahlâkî bir sistem getirecektir ve başkalarının sistemleri kendisini ilgilendirmeyecektir.

Acaba hangi din öteâleme, içinde barındırdığı kurallardan, şeriatlardan daha fazla önem veriyor? Halbuki bütün o kurallar insanların öteâlemedeki durumunu daha parlak hâle getirmek içindir. Yoksa sadece yeryüzündeki beşerî hâlimizi daha parlak hâle getirmek için değildir. Çünkü rölâtif bir dünyada hiçbir şey parlak hâle gelmez. Bugün biraz parıldar, ertesi gün çamura batılır. Ebedî bir barışa kavuşulması mümkün değildir. Geçici arzularla ve tatminlerle vakit geçirilir.

Öteâlemi ortadan kaldırdığımız zaman, hiçbir dinin yaptırım gücü kalmaz. Örneğin İslâmiyette müslümana koşulan her şart, Tanrısının ona cennette bir yer ayırması içindir. Yani öteâlemlerle bir ilişkisi vardır daima.

ÖTEÂLEM BİLİMİ METAPŞİŞİĞİN TEMEL KONUSUDUR

İşte böylesine önemli bir konuyu metapsişik bilimi ele almakta, araştırmakta ve insanlara sunmaya çalışılmaktadır. Çünkü metapsişik

ğin temel vazifesi budur. Bütün olanakları bu işe ayırmıştır. Öteâlem bilimini dinlerin gerçek anlamıyla anlatabilmesi mümkün değildir. Kendilerine izin verildiği oranda bir şeyler anlatabilirler. Tecrübesi yoktur. Tecrübeyi geçirmiş olanların anlattıkları da sadece sırva vakif olanların arasında pay edilmiştir; sırların sırrı olar...

Metapsişik konuların, herhangi bir dinsel metinde yeri olup olmaması önemli değildir. Bu hiçbir şey ifade etmez. Metapsişik bilim, herhangi bir kitabın desteğine hiçbir şekilde muhtaç değildir. Çünkü bu konuların her biri birer fenomendir, olmakta olan şeylerdir. Fenomen; reddedilmesi, ortadan kaldırılması mümkün olmayan doğal bir olaydır. Reddetmeler o olaya herhangi bir zarar getirmez. Örneğin çakmakta olan bir şimşeğe biz ister inanalım ister inamayalım, şimşek çakmaya devam etmektedir. Ya da bizler ister görelim ister görmeyelim, kuzey kutbunda auroralar meydana gelmektedir. Rengârenk güzellikteki bu ışık oyunlarının açıklamasını da herhangi bir dinsel kitapta bulamayız. Ama onlar vardır ve doğal bir fenomen olarak oluşmaktadır. Herhangi bir yerde yazılmıyş olduğu için, gerçek dışı olacak da değillerdir.

Metapsişik biliminin araştırdığı konuların bir kitapta yer alıp almaması, o konuların kabul edilmesinin

ya da edilmemesinin kesinlikle bir ölçütü değildir. İnanc başka bir şeydir, bu araştırmalar başka bir şeydir. Ama yapılabildiği ölçüde ikisi arasında bir köprü de kurulabilir. Bu tamamen kişiye kalmış bir şeydir. Anlayış geliştirmek için yararlı bir yöntemdir.

Tüm insanlar öteâleme yeniden dönmek için dünyaya gelir. Doğmak ve ölmek, varlığın geçirdiği iki fenomenden ibarettir. Fizik bedene bağlanması ve o bedenden ayrılması demektir. Bizler bu iki fenomen arasında kalan her şeyi dünyasallaştırırız. Maddî hâle getirme eğilimimiz çok fazladır. Bu ise büyük ölçüde dünya maddesinin kendi yapısından dolayıdır. Onun bize vermiş olduğu imkânlardan yararlanarak, hem maddenin gelişimine hizmet ederiz, hem de kendi bilgi ve tecrübemizi artırırız. Uyum yaparak, ondaki bilgiyi kendimize, bizdeki bilgiyi ona aktararak çok büyük kozmik bir hizmeti gerçekleştiririz.

ÖTEÂLEMLE FİZİK PLÂN İÇ İÇEDİR

Bu faaliyetlerimiz sırasında ise her zaman için öteâlemlerle ilişki içindeyizdir. Örneğin herhangi bir anda bütün dünya, insanlar ve tüm canlıları ile birlikte, aynı zamanda öteâlemin bir unsuru olarak mevcuttur. Sanılması ki, öteâlemlerle olan bağlantımız sadece bedeni terk ettiğimiz zaman gerçek-

leşiyor. Her an, hepimiz hem öteâlemlerle hem de fizik plânla beraber bulunuyoruz.

Öteâlem bir fenomendir ve onun herhangi bir onaya ihtiyacı yoktur. İnsanlar istedikleri zaman o ortamla bağlantı kurabilir, tecrübelerini yaşayabilirler. Bu durum başka bir kimseyi de ilgilendirmez. Ayrıca fizik plânla öteâlem plânını birbirinden ayırt etmemiz mümkün değildir. Evrende her şey iç içe mevcuttur, yanyana değil. Bu özellik, yaratılışın tek bir merkezden dağılıp yayılışının bir zorunluluğudur. Sonsuz bir iç içelik içindeyiz.

Ama bizler kolaylıkla sen, ben ayrımı yapabiliyoruz. Her şey birbirinden ayrı yerlerde. Bu, duyularımızın bize getirdiği algılamadır. Gözümüzün gördüklerine, duygularımızın bize hissettirdiklerine göre ben, sen diyorum. Ama aslında kendi yaratmış olduğumuz alanlar aracılığıyla birbirimizin içindeyiz.

Fakat birbirinin içinde oluşun şartları da vardır. Fizik dünyada birbirinin içinde oluş ile mental dünyadaki oluş farklıdır. Mental dünyadaki varlıkların alanları biraraya gelmemişse, fizik plânda da biraraya gelmesi mümkün değildir. Birbirimizi sevebiliriz, dost olamayız, sempati duyamayız ve anlayamayız.

Varlıklar birbirleriyle bilgi ve enerji alışverişleri yapacaklarsa, en azından teğet durumunda olmalı-

lar. Varlıkların bilgisi teğet olmadan birbirlerine aktarılmaz. Sempati ve ilgi bağı yoksa, herhangi bir ortak alan oluşamaz.

Ahiretin maddesi ve zamanı dünyamızın maddesinden ve zamanından değişiktir. Bizler bu hayat içerisinde değişik zaman ve mekânlar yaşarız. Beş dakikamız her zaman beş dakika değildir. Öteâlemlerle iç içe olduğumuz için, bazen öteâlemin zaman ve mekânını yaşarız. İçinde bulunduğumuz dünya şartlarının mekânı o an için bizim mekânımız değildir.

Bu yüzden bir telepatinin, bir mekân değiştirme olayının, bir durugörünün meydana gelmesi metafizik veya parapsikolojik bir fenomendir. Bunlar normal fizik şartlarla araştırılmaz. Transa girerek, öbür âlemdaki görünüşleri buraya aktaran insanların şuur durumları, ölçülebilecek şeyler değildir. Öteâlemlerle irtibata girmek için fizik plânla olan bağın kopması gereklidir. Bunların hepsi birer fenomendir ve metafizik bunları en ince hatlarıyla araştırır. Tecrübelerini yapar, sonuçlarını alır ve onları insanlarla paylaşmak ister.

Bu olaylar bizden apayrı şeyler değildir. Öteâlemlerle her zaman için iştirak hâlindeyiz. Duyularımızı, zihnimizi, özellikle mental seviyemizi derin bir temas içindedir. Ve gerçek kararlarımızı orada alırız. Yapılması gerektiği hâlde yapamadığımız şeyler ve bu yüzden yardım

isteyişlerimiz, plân değiştirmelerimiz vb. hep mental düzeyde olur. Burada ise onları sadece uygularız.

Hiçbir şey bizim isteğimizin dışında değildir. Her şey bizim çabamızla, irademizle ve kabulümüzle olur. "Ama ben bunu istemiyorum ki." diyebiliriz. Biz bu sözleri şu anki dar şuurumuzla söyleriz. Öteâlemlerdeki geniş şuurumuz ise bunları söylemez.

İNSAN İMAJINASYON SAHİBİ BİR VARLIKTIR

Başta dönecek olursak, öteâlem neden bir yaptırım unsuru olarak kullanılmıştır? Çünkü varlıklarda imajinasyon, yani tahayyül etme melekesi vardır. Eğer bizim tahayyül etme yeteneğimiz olmasaydı, öteâlemin yine bir anlamı kalmazdı. Boş bir yer olurdu. Zihnimizin yaratma gücü olmasaydı, öteâlem bir işe yaramazdı. Yani yaptırım işlemezdi. Ne cezası, ne mükâfatı verilecek? Bizim bu ceza veya mükâfatları idrak edebilmemizin yolu, imajinasyonumuzdan geçer. İmgelememiz yoksa, hiçbir şey yoktur.

İş dönüp dolaşıp yine varlığa ve öteâleme geliyor. Öteâlemin içinde olup bitenleri algılayabilmenin en büyük aracı bizim imajinasyonumuzdur. Yeryüzündeyken maddesel bir konsantrasyon içinde kalmak zorundayız. Dünya koşulları icabı bize

çeşitli bilgiler verilir. Bunlar dinsel, bilimsel veya hayat tecrübeleri olabilir. Çeşitli şekillerde tehdit ediliriz, korkutuluruz, cezalandırılır ve mükâfat-landırılırız. Bütün bunların bizde yer etmesi için, imajinasyona ihtiyaç vardır. Acıyı ya da mükâfatı ancak imajinasyon yoluyla süreklî hâle getirebiliriz.

Tehditlerin içinde; yakmak, asmak, kesmek vb. vardır. Ama artık bizim bedenimiz yoktur ki. Bedeni bırakıp ahirete geçtiğimizde ne asılacak, ne de yakılacak bir şeyimiz vardır. Oradaki maddemiz öteâleme en uygun maddedir, yani mantal maddedir. Bu madde ise yeryüzündeki duyularımıza sahip olmadığı için, duyular yoluyla gelen acı veya mükâfattan da yoksundur. Beyindeki hissetme merkezi iptal edilmiş bir insanın elini kesseniz bile, o adam hiçbir şey hissetmeyecektir. Bu nedenle duyular ortadan kalkınca, yaptırım gücü de ortadan kalkacaktır.

VARLIKLAR HER ŞEYİ KENDİLERİ YARATIR

Bizler cezamızı da mükâfatımızı da kendimiz yaratırız. Bu konuda kendi vicdanımızla başbaşayızdır. Vicdan azabı veya sevinci bize yeter. İmajinatif bir hayat olmadan öteâlemin, bir

yaptırım olarak insanlara karşı kullanılması mümkündür.

Varlıklar imajinasyonları yoluyla vaat edilen cennetin hazlarını, cehennemin azaplarını kendi kendilerine hissedebilirler. Ahiret hayatı temelde imajinatif bir hayattır. Belirli bir yönde, gittikçe koyulaşan bir tarzda. Yani öteâleme geçen varlık, ilk olarak otomatik bir imajinasyon içinde kalır. Bu durum, dünyadan gelirken getirmiş olduğumuz birtakım bilgi ve olayların anılarından dolaydır. Ve oradaki diğer varlıklar tarafından daima kontrol altında tutuluruz. O dönem geçene kadar gözlem altındayızdır. Bu dönem varlıkların teşevvüş hâlidir. Bu ilk hâli yaşayan varlık, ailesini, akrabalarını, işini, yaşadığı yeri arar. Uyumsuzluk içindedir.

Bu nedenle ölmüş olan insanlar için dua etmek yararlıdır. Dua onların şaşkınlıklarını azaltmak için aşağıdan yukarıya doğru yapılan yardım istekleridir. Ulaşır veya ulaşmaz, önemli değildir. Dualar o varlığa değil, Tanrı'ya yapılır. Araya en büyük aracı konur. O, bizden giden etkinin en uygun şekilde ona yansımaları sağlar.

Bu yüzden yaratıcı gücümüz olan imajinasyon çok önemlidir. İşin başı da sonu da bu imajinasyonun kontrol altında tutulmasıdır. İsa'nın dediği gibi, "Bizler düşünce-

mizden de sorumluyuz". İslâm'da da, "Elde ettikleriniz niyetlerinize göredir." denmiştir. Buradaki niyet elbette imajinasyondur. İmajinasyonun temiz tutulması pozitif düşündür. Albert Pauchard'ın tebliğleri bu konudaki en iyi örnekleri içermektedir.

Öteâlemdaki varlık şuurlu imajinasyona geçtiğinde ise, bütün imkânlar yavaş yavaş ona verilmeye başlanır. Artık herhangi bir mekânla sınırlı değildir. Nereyi isterse anında oradadır. Şuurlu yaratışlara başlar.

Toparlayacak olursak, "Bizler öldükten sonra nereye gideriz?" ya da "Ne oluruz?" sorularına daha anlaşılır cevaplar bulmak zorundayız. Ölmek ve doğmak, bir paranın yazı ve turası, bir kumaşın iki yüzü gibidir. Bunları birbirinden ayıramayız.

Dünya üzerinde yaptığımız her şey öteâleme bir hazırlıktan ibarettir. O hâlde bu hazırlığı çok iyi yapmak, burada bulunuşumuzun amacını çok iyi anlamak gereklidir. "Madem biz öteâleme yenden gideceğiz, o hâlde niye geldik?" Niye geldiğimizi, bizlerden neler istendiğini bilmek gerekir. Kolumuzu ahiretten dünyaya uzatıp sonra geri çekmek gibidir bu.

Ahireti olmayan hiçbir şey yoktur. Çünkü her şeyin bir sonrası vardır.

YÜCE GÜZELLİK

Ö KSEYE tutulmuşcasına,
Kanat çırpıyor insanlar.
Berbat sesleriyle kargalar,
Koroyu tamamlıyorlar.
Işıktan yoksun gözler kapalı.
Perdeler katmer katmer,
Pencerelerde asılı.
Düğmesine basınca Dünyanın,
Atıyor yayları.
Tarifsiz, darmadağınık her şey.
Küskün, çaresiz, dengesiz,
Düzensiz, densiz ve yoksul.
Fersiz bakıyor
Donuk ifadeli fotoğraflar.
Bulanık suratlar,
Birbirinin aynı.
Yerde sürünen sürüngenler gibi,
Bayıla bayıla yapıştılar yere,
Pullarının altında huzur dolu yaşamları.
Ağızlarından, burunlarından taşan tortuları,
Kapladi toprağı, ağacı, dağı,
Tırmandı gökyüzüne.
Ağaç; yaprağını istiyor geri.
Gökyüzü; parlaklığını
Deniz; berraklığını istiyor geri.
İnsan... İnsanlığını istiyor geri.
Herkes vazifesini yapıyor şümulle,
Yetişmek istercesine, telâş içinde.
Varamadılar gitti!
Nereye gidecekleri belli değil ki...
Açan bir Gülün gölgesine
Sığınacakları akşam.
Onlar için yaşanacak en güzel zaman.
Avuçlarına inen Nur,
Aydınlatırken geceyi,
Görebilecekler, ancak o zaman,
Yüce güzelliği...

İDARECİ PLÂNLAR

Derleyen: Erol KONYALIOĞLU

(Geçen Sayıdan Devam)

PLÂN TEKÂMÜLÜ

Tekâmül, yaratılışıyla ya da Tek olanın çokluk tarzında tezahürüyle ortaya çıkan ve çeşitli seviyelerdeki tüm varlıklar için geçerli olan sonsuz bir süreçtir.

Her varlık ya da varlık grubu kendi küresinin merkezine, dolayısıyla bağlı oldukları sistemin Merkezine doğru Kozmik bir yolculuk hâlinde dirler. Yaratılış sürecine katılım ya da yaratılış işinin bir mekândan diğerine taşıma işleminde bizzat vazife alma eylemine tekâmül diyoruz.

Biliyoruz ki, varlık âlemi mutlak bir Birlik ve Bütünlük hâlinindedir. İç içe küreler tarzında organize olan bu varlıksal bütünlük içerisinde Bütünden ayrı ve bağımsız bir tekâmülden söz edilemez.

Aynı ilke kuşkusuz kâinatı yöneten plânlar için de geçerlidir.

Bir Plân Tek Başına Tekâmül Edemez

Bütün plânların ana maksadı, yukarı doğru çıkmaktır. 7 katmanlı konik modelî hatırlayacak olursak, 4'ün 5,5'in 6,6'nın 7 olması gibi bir durum söz konusudur. Bu hareketin yönü yukarı doğrudur. Plânlar iç içe koniler tarzında bir Bütünlük arz ettiklerinden aslında bu tür bir sayısallık ve kademleşme ya da yön yoktur ama, anlayış kolaylığı bakımından böyle ifade ediyoruz.

Koniyi oluşturan plânlarda sürekli olarak yer değiştirmeler vardır. Bu yer değiştirmeler Ara Plânlar ya da Tampon Bölgeler vasıtasıyla gerçekleşir. Onların meydana getirdiği yumuşaklık ve akışkanlık vasıtasıyla bütün plânlar yer değiştirir.

Bu yer değiştirmede yakıt, yukarıdan gelen dikey enerjidir. Bir plân yukarıdan aşağı doğru gelen enerjii almak suretiyle genellikle aşağıdan yukarı doğru yer değiştirir.

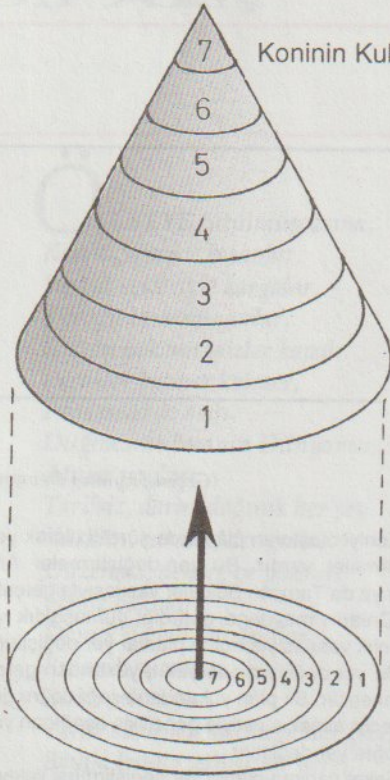
Fakat nadiren plânın yer değiştirmesi yukarıdan aşağı doğru olur. Yani o plân, üzerine düşen işleri yerine getirememekte ve düşüşler olmaktadır. Plânın tümü ya da bir kısmı çökmekte, ancak alttan gelen girişler onu tamamlamakta, yani vazifelerde herhangi bir aksama olmamaktadır. Dinsel terminolojideki "iblis" ve "cennetten kovulma" mitleri bu durumu ifade etmektedir.

Koninin Bütünü Tekâmül Etmedikçe Ona Bağlı Olan Plânlar Gelişemez

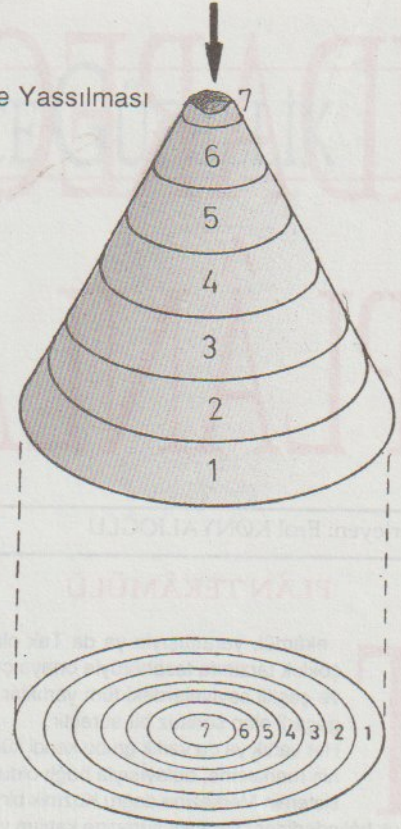
Bir plân, Koninin bütününden, dolayısıyla diğer plânlardan ayrı ve bağımsız olarak kendi başına tekâmül edemez. Gerçek tekâmül Koninin tekâmülüdür. Bu Bütünsel tekâmüldür. Dikey tekâmüldür. Bir sıçrama tarzındadır. Koninin tekâmülü makro tekâmüldür.

Koniyi oluşturan varlık ve plânların tüm faali-

Şekil 13

Şekil 14

yetleri Koninin tekâmülüne hazırlık içindir. Buna ara tekâmül ya da mikro tekâmül diyebiliriz. Bu yata tekâmüldür. Burada gerçek bir değişim, gerçek bir yükselme ya da tekâmül söz konusu değildir.

Birkaç örnek vererek Koninin tekâmülünü daha iyi anlamaya çalışalım.

Bir üzüm bağı düşünelim. Bağ bozumu ancak bağdaki bütün asma kütükleri, o kütüklerin her birine bağlı bütün salkımlar, o salkımların her birine bağlı bütün taneler olgunlaştığı zaman yapılır.

Bir dut ağacı, ancak bütün dutlar olgunlaşınca toplanır; bir darbeye bütün dutlar yere düşer.

Diyelim ki, bir futbol takımı B statüsünden A statüsüne yükselmek istiyor. Böylece bir anda çok imkâna kavuşacak: Parasal destek alacak, daha iyi sahada oynayacak, daha konforlu mekânlarda antrenman yapacak, gelirleri ve şöhretleri artacak

vs. Bu takımın oyuncu ve yöneticilerinin her biri takımın amaçladıkları seviyeye ulaşması için çaba harcamalıdır. Birinin başarısızlığı, takımın başarısızlığıdır.

Ya da geniş bir aile tasavvur edelim. Bir kısmı ticaretle, bir kısmı tarımla uğraşan ve büyük bir evde birarada yaşayan bir aile... Bunlar daha büyük bir güce ulaşmak, hayat standartlarını yükseltmek istiyorlar. Bu nasıl olur? Bu ancak ailenin her ferдинin uğraş alanında başarılı olmalarıyla gerçekleşir. Yani herkes kendi standardını yükseltebilirse, ailenin gücü birdenbire artar.

Tekrar Koniye dönelim. Koninin şemsiyesi altında bulunan plânlar aynı amaca yönelik ve Bir'in isteği üzerine hareket ederlerse, Koni yükselir ve böylece kendi tekâmülleri de gerçekleşmiş olur. O hâlde varlıklar kendi tekâmüllerini sağlamak isti-

yorlarsa, bağılı oldukları plânın tekâmül etmesini sağlamak zorundadırlar. Koni tekâmül etmezse, plân tekâmül edemez; plân tekâmül etmeden de varlık, insan tekâmül edemez. Görülüyor ki, bireysel tekâmül söz konusu değildir; aslolan plânın tekâmülüdür.

Koninin Bütünü'nün, yani en tepedekinin bir amacı vardır. İşte asıl tekâmül, plânların tümüyle yukarıdan gelen bu tesire uyum sağlamalarıyla gerçekleşir. Gemi kaptanının bir amacı vardır. Hedefi varmak istediği belli bir limandır. Gemideki diğer bütün görevliler bu amaca uygun vazifelerini başarıyla yerine getirdikleri takdirde o gemi selâmetle limana ulaşır ve mürettebat maaşını hak eder.

Koninin tekâmülü devreseldir ve sıçrama tarzında gerçekleşir. Ancak bu devrelerin (siklusların) süresi belli değildir. Sabit periyodik devreler hâlinde ilerlemez. Bunları kronolojik olarak değerlendiremeyiz, çünkü bu süreler varlıkların seçme özgürlüğü içerisinde vazifelerini bitirmelerine bağılı olarak değişiklik gösterir; daha uzun ya da daha kısa sürebilir.

Bir Plânın

Yukarı Çekilmesi (Vakum)

Koniyi bir yatay düzlemde temsil etmek üzere birbirini içinde eşmerkezli 7 çember çizelim. Kumaşı merkez kısmından tutup yukarı kaldırdığımızda 7 katmanlı bir koni elde ederiz (Şekil 13).

Bu iki hareket, yani koninin yayılması (yassılma-ınış) ve kubbelenmesi (çıkış) çok önemlidir. Kubbelenme ve yayılma hareketleri "kâinatın nefes alıp vermesi" şeklinde ifade edilmiştir.

Kubbelenme, yukarıya doğru çekilme tarzındadır. Bir de bunun tersi vardır ki, tepedeki Merkez aşağı doğru inmeye başlar; bu şekilde hiyerarşik düzen yassılır ve ortak alanlar meydana gelir. İşte, şimdi içinde bulunduğumuz devre sonu, tepedeki Merkezin aşağı doğru indiği zamandır. Görülüyor ki, kozmik yapı olarak bir hiyerarşiye dahiliz (Şekil 14).

Bu kubbelenme ve yayılmada, yani yukarı ya da aşağı doğru esnemede, başka bir ifadeyle bu iniş ve çıkışlar sırasında, arada âdeta bir girdap, bir hava dönüşü meydana gelir. Bir tesir sirkülasyonu olur. Çekme, itme, bastırma ameliyesi vardır. **Vakum** dediğimiz bir emme hareketi söz konusudur. Üst basınç (düşey etkiler) ve yan basınçlar (yatay

etkiler) dengeye gelince, bir vakum hareketiyle o plân, o varlıklar, o sistem yukarı doğru bir çekmeye tâbi tutulur. Bu vakum plânlar arası ortak alanı meydana gelir. Vakumun başı Bütünü'nün kendisidir (Koni, Bir olan, Tek olan).

İşte, arada meydana gelen bu tesir girdabı yaratılışı oluşturur (Kuşkusuz Birinci Yaratılışı yani Tekin varedilişini kastetmiyoruz). O hâlde yaratılış tamamen bir süreklilik hâlinde, her an devam etmektedir. Hiçbir şey bir kerede olmamıştır.

Koninin Tekâmülü

(Büyük Sıçrama)

Daha önce de belirttiğimiz gibi gerçek tekâmül Koninin tekâmülüdür. Ancak Koni o büyük sıçramayı yaptığında, ona bağılı olan plânlar tekâmül edebilirler.

İşte, insanlık olarak da artık böyle bir devreyi yaşıyoruz.

Koniyeye bağılı plânlar vazifelerini hızla sona erdirme faaliyeti içindedirler. İşleri Tek olana, Bir olana Koninin tepesine devretmek üzeredirler. Büyük Sıçramayla beraber idareyi Bütünsel plân ele alıyor. Bu durum tüm bakanların vazifelerini sona erdirip, hazırladıkları dosyaları başbakanı sunmaları ve yönetimi bizzat başbakanın ele alması gibidir.

Koniyeye bağılı tüm hiyerarşik plânlar bu büyük değişimi ve yükselmeyi Büyük Sıçramayla gerçekleştirecektir. Kuşkusuz bu değişim Koniyeye bağılı olan Dünya, insanlar, canlı ve cansız tüm varlıklar için de geçerlidir. Çünkü onlar çeşitli plânların en uç saçakları durumundadır. Başka bir ifadeyle plânlarının uzantılarıdır.

Bu sıçrama, gücünü **baskıdan** almaktadır. Her türlü siferde müthiş değişiklikler olmakta, yeni ortak alanlar kurulmaktadır. Plânlar arasında girişimler artmıştır; girişler, çıkışlar hızlanmış ve yoğunlaşmıştır. Her plân müthiş bir dikey (yukarıdan) ve yatay (kendi plânından) baskı altındadır. Baskı, baskı, baskı... Dünyanın her katmanında müthiş bir enerji konsantrasyonu söz konusudur ve işte bu enerji konsantrasyonu onun sıçramasına, mutasyonuna sebep olmaktadır. Bu aynen sürekli gerilim altında kalan, tepesinden aşağıya doğru bastırılan konik spiral bir yayın birdenbire yukarı doğru sıçramasına benzemektedir.

Bütün işler en yukarıdan, Koninin tepesinden yapılmaktadır. Sıçrama için gereken enerjiyi Tek olanın yaptığı müthiş baskı sağlamaktadır. O hâlde görülüyor ki, insanlık kendi kendine sıçramıyor, kendi kendine uyanmıyor; bağılı olduğumuz Koni sıçırıyor ve insanlık bundan dolayı tekâmül ediyor.

Ancak işin şu yönü de var: Eğer her plân, her varlık kendi vazifesini yapmasa bu sıçrama olmaz ve Konî tekâmül etmediği için plân ya da varlıklar da tekâmül etmez. O hâlde bu açıdan bakacak olursak, sıçramayı yapan plândır, varlıktır. Yani biziz; tekâmülümüzü kendimiz sağlamaktayız.

Bilindiği gibi tekâmül lineer değil, helezonik bir süreçtir. Her an ve her eylemle tekâmül edilmez; yatay plânda ilerleme kaydedilir ve bir anda spiralin bir üst halkasına geçilir.

Şimdiye Kadar Hep Hazırlık Yapıldı

İnsanlığın Büyük Sıçrama arifesinde, bugüne dek asırlarca yaptığı çalışmalar hep hazırlık çalışmalarıdır. Elde edilen bilgiler doğanın bilgileridir. Dinler, felsefeler, bilim, ekonomi, siyaset, sanat ve askerî alandaki tüm faaliyetler antrenman ya da prova mahiyetinde olan ve Koninin sıçramasına hazırlık olmak üzere yatay plânda yapılan, ama tekâmül ettirmeyen meşakkatli çalışmalardır. Ayrıca insan her tekrardoğuşuyla tekâmül etmez. Ama sürekli olarak her seferinde biraz daha teçhiz olur ve tekâmül sıçramayla gerçekleşir. Varlık tek başına gelişemez; yükselme, sonunda hep beraber olur. Varlıklar plânları tekâmül edince topluca yükselirler. O hâlde varlığın yegâne vazifesi plânına hizmettir.

İnsanlık şimdiye kadar kendi bireyselliğini ve maddenin niteliklerini geliştirmekle uğraştı. Kendisiyle madde arasında bir denge kurmaya ve maddeye hâkim olmaya, onu tanımaya çalıştı. Şuur darlığı içinde fizik sistemin ayrıntılarına daldı, kendini Bütünden ayrı sanma yanılığı içinde ıstırap çekecek âdeta bir karınca hayatı yaşadı. Ve şimdi bu tip

yatay çalışmanın sona erip, Büyük Sıçramanın gelip çatdığı bir devreyi yaşamaktayız. Gerçek ortak alanın, vakum gücünün dışında kalmamak için bireysellikten kurtulmak gerekmektedir.

İnsanlık yatay ve düşey baskılar altında Sıçramaya hazırlanmaktadır. Her varlık maddî sistemle alâkalı ihtiyaçlarını tatmin edip bitirmek ve doyum ulaşmak telâşi içindedir. Yukarısı bu amaçla dünyayı binbir çeşit yozlaşma (dejenerasyon) alanlarıyla donatmıştır. İnsanlar içinde buldukları realiteye doyuncaya, ondan bıkıncaya kadar türlü eprövlere sokulmaktadır. Şok tarzındaki olaylar ve doğal afetler artmıştır. Bu süreç çok hızlanmış ve yoğunlaşmış durumdadır. Söz konusu hız, zaman enerjisinin yoğunlaşmasından kaynaklanmaktadır, çünkü plânların, işi bir an önce bitirip Tek olana devretmeleri gerekmektedir.

İnsanlık şimdiye kadar fiziği öğrendi. Hep yerden beslendi. Ağacın kökü toprağın derinlerine dalmış, dünyadan besleniyordu. Kısmen göğe uzanan yapraklarıyla yukarıdan bir şeyler alıyordu. Ama Büyük Sıçramayla ağacın kökü yer değiştirecek ve gerçek tekâmül başlayacaktır. Yerden beslenen ağacın, gökten beslenmesiyle gerçek spiritüel yaşam başlayacaktır. İnsanlık şimdiye kadar böyle bir yaşamı tatmamıştır; ancak kısmen sezmiş ve tabiri caizse edebiyatını yapmıştır. İçinde bulunduğu zaman ve mekânı anlamak için hiçbir kıyas unsurumuz yoktur; çünkü ilk defa yaşanacaktır.

Büyük Sıçrama bir tür ontolojik sıçramadır, varlık değişimidir. Kuşkusuz bu, maddenin enerjisinde ve vibrasyonel yapısında da değişiklik meydana getirecektir.

İnsanlığın Büyük Sıçramayı gerçekleştirmesi için gereken tramlen, enerji kaynağı **BİLGİ KİTABI**'dir.

(Devam Edecek)

KONFERANSLARIMIZ

DERNEK MERKEZİ

* SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.30-20.30)

6 TEMMUZ	Tekâmül Realiteleri	Ergün ARIKDAL
13 TEMMUZ	Otomatizma	Selman GERÇEKSEVER ve Zümrüt ERKİN
20 TEMMUZ	Duygu Realitesi	Neslihan PARLAK ve Volkan ÖZÜNAL
27 TEMMUZ	Vazife Sezgisel Realitesi	Asım UYSAL ve Neslihan ALANTAR

Yer: Hasnun Galip Sk. Pembe Çıkmazı, Zarfı Apt. No:4 D:8 Beyoğlu / İST.
Tel: 243 18 14

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

HAYALET NEDİR ?

* Esra KARAMEHMET *

Görüntü nedir? Bir an önce boş olan yerde aniden beliren ve saniyelerce, saatlerce ya da yıllarca kaybolmayan bir hayal, bir cisim, bir kimse veya bir resim. Bu görüntülere hayal veya hayalet denir. Bu hayal bir kişiye olduğu gibi birçok hatta binlerce kimseye de gözükebilir. Ama acaba hayaller, hayaletler gerçek midir? Yoksa bunlar bize zihnimizin oynadığı oyunlar mıdır sadece?

Meselâ Hanna'nın anlattıkları çok çarpıcıdır ve inanılması çok güçtür. Gelin bu yaşanmış hikâyeyi birlikte izleyelim:

"Hanna neden uyandığını anlayamamıştı. Başucundaki saatin tikirtisinden başka bir şey duymadığı hâlde, odada kendisinden başka birinin olduğunu fark etti. Hemen lâmbayı yakarak etrafına bakındı. Odada kimse yoktu. Hanna yataktan kalktı ve gidip pencereyi açtı. Sonbahar havası soğuk bir nefes gibi odaya doldu. Küçük evleri köye epey mesafedeydi ve sis o kadar kesifti ki, ancak 15 km. kuzeydeki Augsburg şehrinin ışıkları dahi görülmez olmuştu.

Hanna pencereden sarkıp aşağı bakarken birdenbire nefesinin kesildiğini hissetti. Ölüm sessizliğinin ardında

bir ses duyar gibi olmuştu. Evet yanılmamıştı. Şimdi birisinin inlediğini gayet net olarak işitebiliyordu. Bu, ölmek üzere olan birinin hırıltısına benziyordu. Hanna'nın birden yüreği ağzına geldi. Dehşetten büyüyen gözleri yavaş yavaş aşağı doğru hareket eden kapı tokmağına dikilip kalmıştı. Kapı açıldı. Hanna bağırarak istediye de gırtlığından hiç- bir ses çıkmadı. Fakat bir an sonra rahat bir nefes aldı. Kapının eşliğinde annesi duruyordu: "Sen de duydun mu anne? "Hanna'nın sesi titriyordu. "Neyi kızım? Kalktığın bahsediyorsan evet duydum." Hanna başını salladı. "Onu demek istemiyorum anne." Başıyla pencereyi işaret etti. "Dışarıdan gelen sesi kastettim. Bir iniltiye benziyordu. "Genç kız birden ellerini başına götürerek kulaklarını tıkamak istedi. "Walter!" diye acı bir çığlık atarak yere yığıldı kaldı.

Zavallı kadın odanın ortasında taş gibi kaskatı kesilmişti. Gözleri açık kalmış pencereydi. Gecenin oluşturduğu karanlık perdenin önünde aydınlık bir şey belirmişti. Bu yavaş yavaş şekillendi. Ve süt renginde bir peçe gibi pencereye doğru süzülürdü. Anne tüylerinin diken diken olduğunu hissetti. Hele gölgenin cansız gibi yerde yatan Han-

na'nın üzerine eğildiğini görünce acı bir feryat kopardı ve korkusunu hiçe sayarak ileri atıldı. Aynı anda hayalet âdetta eriyerek kayboldu.

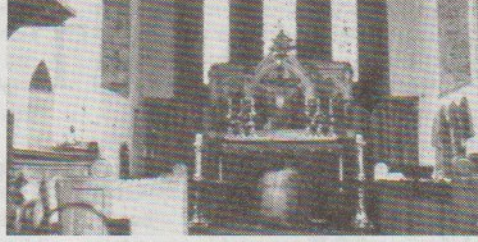
Annesi yanında diz çöküp bileklerini ovmaya başlarken Hanna da yavaş yavaş kendine geliyordu. Neden sonra gözlerini açarak annesinin yüzüne dikti. Dudaklarında garip bir tebessüm vardı. Kendi kendine konuşur gibi: "Rü-ya görüyordum." dedi, "Ölmüştüm. Walter üzerime eğilip beni de birlikte götürüceğini söylüyordu. Bana gel, ben sana geleceğim diyordu." Hanna'nın yüzü birden ciddileşti. Gözleri yaşlarla doldu. Boğuk bir sesle: "Walter öldü." diye mırıldandı.

Walter, Hanna'nın nişanlısıydı. Harpte vücudunun birçok yeri donduğundan hastanede tedavi altına alınmıştı. Hatta onu cepheye göndermeden evvel sol elinin küçük parmağını kesmek zorunda kalmışlardı. Bundan sonra Walter'den topu topu tek mektup gelmişti. Bu mektuptan sonra delikanlıdan hiç haber alınamamıştı. Hanna senelerce onu beklemişti. Küçük bir dul maaşıyla geçinen annesiyle beraber oturuyordu. Babası Batı cephesinde ölmüştü. Augsburg şehrindeki bir büroda sekreter olarak çalışan Hanna, güzel bir kız

olduğundan talipleri yok de-
ğildi. Annesi onu geçmişti
unutmaya zorluyordu. Anlat-
tığımız olaydan bir sene ev-
vel Hanna nihayet inadını kır-
mış ve Kurt adında bir tekstil
satış temsilcisiyle nişanlan-
mıştı. Ama mutlu muydu? Her
nedense düğün tarihini
devamlı ileri atıyordu. Fakat
bir süre sonra aile dostları
onun direncini kırmayı başar-
dılar ve düğün gününü karar-
laştırdılar.

Yukarıda anlattığımız
ve daha uğursuz olaylara ön-
cülük eden esrarengiz olay-
lar, bu kararı takip eden gece
ortaya çıkmıştı. Hanna şimdi,
eski nişanlısı Walter'in hayat-
ta olmadığını bilmekle bera-
ber Kurt'la evlenmek mesele-
sini artık ağzına almak istemi-
yordu.

Ertesi gün Hanna bitkin
hâldeydi. Daha yedide yata-
ğa girerek hemen uykuya
daldı. Saat ona doğru anne,
kızının çığılığıyla yataktan fırladı.
Hanna yatakta dimdik
oturmuş parmağıyla pence-
reyi işaret ediyordu: "Orada,
orada." diye kekeledi. "Walter
oradaydı, bana onunla gitme-
mi emretti. "Anne, pencereye
koşmasıyla beraber dehşet
içinde titredi. Camın üzerinde
bir parmağı eksik olan bir elin
varlığı açıkça fark ediliyordu.
Annesi kızcağızın elini avu-
cunun içine aldı. Yumuşak bir
sesle, "Ama Walter hayatta
değil yavrum" dedi. Hanna
gözlerini yumarak başını eğ-
di, onunla gitmem daha ha-
yırılıymış diye tekrar etti. Ve
sol elini yavaş yavaş yorga-
nın altından çıkardı. "Bak an-
ne." Anne derhal gördü.

*Bu fotoğraf 1964 yılında Northants, Woodford'da Gordon Carroll tarafın-
dan çekildi. O sırada kilisede kimse olmamasına rağmen mihrabın önün-
de diz çökmüş esrarengiz bir kişi görülmektedir.*

Kurt'un nişan yüzüğü artık
Hanna'nın parmağında değıl-
di. "Yüzüğün nerede evl-
âdim?" diye sordu. "Walter
onu parmağımdan çıkardı an-
ne. Kurt'la evlenmeyecekmi-
şim. Walter bir şey olacağını
söyledi. "Anne ateşin tesiri
herhalde diye düşündü. Fakat
gölge ile elin izi hiç hatırandan
çıkıyordu.

Bir hafta müddetle bir
şey olmadı. Fakat Hanna'nın
durumu günden güne kötüle-
şiyordu. Aralık ayı ortasında
bir gece ansızın uyandı. Bir
turlü mânâ veremediği bir kor-
kunun pençesinde kızının
odasına koştu. Hanna balmu-
mu renginde bir yüz ve dudak-
larında donup kalmış bir te-
bessümlü yatakta yatıyordu.
Kızcağız ölmüştü, doktor son-
radan raporuna kalk sektesi
diye yazdı.

Annesi, Hanna'nın yata-
ğının yanındaki gece masası-
nın üzerinde bir pusula buldu.
Kızcağız titreyen bir elle şu
satırları karalamıştı: "Beni af-
fet anneciğim. Walter burada,
onunla gidiyorum. "Hanna'nın
parmağında ise şimdi Wal-
ter'in yüzüğü vardı.

Hanna'nın ölümünden
yaklaşık on dört gün sonra,
Kurt dolandırıcılık suçundan

tutuklandı.

Kızı tedavi eden doktor,
kızcağızın ölümünü uzun za-
mandır kalp hastası oluşuna
bağlıyordu. İlk nişanlısını gör-
düğünü zannetmesi ise ona
göre asap bozukluğu sonucu
hayal görmeydi. Gölgeyi gör-
düğünü sanan anne ise kızı-
nın tesirinde kalmıştı. Fakat,
pencere camındaki el izine ne
demeliydi? Ya Kurt'un kaybo-
lan nişan yüzüğünün bir daha
bulunmayışına? Bir şey ola-
cağını haber veren kehanet
de herhalde yabana atıla-
mazdı. Hanna'nın zaten evle-
nemeyeceğinin kesinleşme-
si, Kurt'un bir dolandırıcı oldu-
ğu anlaşılmanın mıydı? Dok-
tor bu sorulara verecek cevap
bulamıyordu. Annenin teselli
bulmak için açıldığı köy papa-
zı da söyleyecek söz bulama-
dı. Ama o da, ahiret ile dünya
arasında, batıl inanışlarla alâ-
kası olmamakla beraber, bu-
günkü bilgimizle anlayama-
yacağımız bir şeyler olduğu-
nu biliyordu."

"Bir İngiliz elçisi olan
Lord Dufferin'in başından ge-
çenler de hiç yabana atılır
şeyler değildi. Lord Dufferin
bir yazarın oğluydu, aynı za-
manda uyanık bir zekâsı var-
dı. Her şeyi gerçekçi bir açı-

dan görürdü. Herhalde anlatacağımız macera kendisinin başına gelmeseydi, etkisinde kalmak bir yana, bunun gerçek olduğuna bile inanamazdı.

Paris'teki görevine başlamadan önce İrlanda'da Cork yakınlarında oturan arkadaşlarının yanında birkaç hafta tatil yaptı. Bir gece aniden anlaşılmaz bir korku hissinde kapılarak uyandı. Tekrar uyuyamayınca kalkarak odada gezinmeye başladı. Perdelerin arasından ayın yusuvarlak olduğunu görünce pencereyi açtı. Gece çok

1975 yılında Avustralya'da çekilen bu fotoğrafta oturan kişinin beline sarılan garip iki el görülmüyor. Duvarla bank arasında küçük bir çocuğun sığıacağı kadar bile yer yoktur. Herhangi bir hile söz konusu değildir.

sessizdi. İlerdeki çayır ve ağaçlar gümüş renkli parıltılar saçıyorlardı. Birden bu ağaçların altında bir şey kımıldadı. Lord Dufferin pencereden geri çekilerek bekledi. Sırtında uzun bir sandık taşıyan bir adam gördü. Adam çayırdan geçti ve ilerideki bahçe kapısından girerek kumlu yolda eve doğru ilerlemeye başladı. Tam pencerenin önünde durakladı. Başını kaldırarak yukarıya baktı ve Lord Dufferin ile göz göze geldi. Lord, birden tarifsiz bir korkuya kapıldı. Böylesine çirkin bir yüz ömründe görmemişti. Bakışları bir süre birbirine kenetlendikten sonra adam başını çevirerek ilerlemeye devam etti. Lord Dufferin onun omuzunda bir tabut taşıdığını o zaman farketti. Ertesi sabah arkadaşlarına olayı anlattı, ama yabancıyı tanıyan çıkmadı. Kimse oralarla ilgili bir hayalet ya da cin, peri hikâyesi bilmiyordu. Zaten ev yeni yapılmıştı. Lord ev sahiplerinin bu olaya inanmadıklarını görünce fazla ısrar etmedi. Kendisi hayal veya rüya görmediğinden emindi.

Birkaç yıl sonra -bu arada Lord Dufferin çoktan Paris'te elçilik görevine başlamış ve başından geçen olayı unutmaya yüz tutmuştu -Büyük Otel'de bir konferansa davet edildi. Tam otelin asansörüne binmek üzereyken gözü asansörcüye ilişti. Dehşetle geriye çekildi. Asansörcüde kapıyı kapattı ve asansör hareket etti. Lord Dufferin de merdivenlerden çıkmaya başlamıştı ki çığlıklar duyuldu ve kopan asansör korkunç bir

gürültüyle üçüncü kattan aşağıya düştü. İçindekilerden birçoğu bu kazada can verdiler. Asansörcü de bunların arasındaydı. Cesetler dışarı çıkarılırken Lord Dufferin adamın yüzünü bir kez daha inceledi. Evet, bu gerçekten o gece gördüğü yüzdü. Otel idaresine başvurunca asansörcünün o gün geçici olarak tutulduğunu öğrendi. Kimse onun kim olduğunu bilmiyordu. Adamın kimliğini polis de tespit edemedi. Onu daha önce görmüş kimse de bulunamadı."

"Mutlaka bilinenlerden çok daha fazla anlaşılmaz hayaller vardır, ama bunlardan söz etmeye kim cesaret edebilir? Birçok kimse gülünç olmaktan ya da deli ve yalancı sanılmaktan çekinir. Bu olaylardan söz edebilmek için yalnız emin olmak yetmez, aynı zamanda cesaret sahibi olmak gerekir. İşte bu cesareti Bahama Adaları'nda yaşayan genç bir kadın gösterebilirdi. Bir kilisede vaaz dinlerken Rahip Paul Roberts'in sözünü kesip ayağa fırlayarak İsa'yı gördüğünü söyledi. "İşte orada, işte orada!" diyerek kilisenin yeni boyanan duvarını gösteriyordu. Herkes sadece bej renkli duvarı görüyordu, ama Bayan Euna Lowe kendinden emindi. Başkalarının inanmamalarına aldırmış etmeden İsa'nın yüzünü açıkça gördüğünü ve onun yanında da tanımadığı bir başkasının durduğunu tekrarladı. Bayan Lowe, iyi bir aileden yetişmiş genç ve güzel bir kadındı. Onun bu kadar emin olduğunu bakılırsa iddiasında ger-

Devamı S. 46' da

EVRENİ YENİDEN DÜŞÜNÜŞ

Jon DARIUS

Dengeli durum modelinden uzaklaşarak, Sir Fred Hoyle evren hakkında yeni bir kavrama ulaşmıştır; bu kavram çekimsel sabite G'de yavaş bir değişme fikrini ortaya koyuyor. Bundan da fazla olarak, kendisinin Kraliyet Astronomi Birliği'nde yaptığı başkanlık konuşmasında görülen cesur, çok yönlü yaklaşım, bilimsel düşünmenin temelden yeni bir stilin müjdecisi olabilir.

SOKRAT, ideal bir devlette yüksek öğrenim için ilerleyiciliğe çok taraftar görünüyor. Eflatun'un Cumhuriyet adlı kitabının yedincisinde, ders müfredatında astronomiye yüksek değer verilmesini şart koşar. Karşılıklı konuştuğu kimse olan Glaucon onun seçimine eğilim gösterir ve astronominin seyir, tarım ve hatta ordu stratejisindeki yararlarını över. Ama Sokrat onu maddeci bakış açısı yüzünden azarlar: Astronomlar görünen takım yıldızları aşmalıdırlar, bunu "saf sayılar dünyasında" daha yüksek bir gerçekliği başarmak için yapmalıdırlar; "...astronomunun gerçek bir incelenmesi ile ruhun doğal zekâsına uygun olan kullanılışına yöneltmek için, sorunlar aracılığıyla ilerleyeceğiz ve yıldızlı gökleri olduğu gibi kabul edeceğiz."

Modern kozmoloji Sokrat'ın sözünü büyük bir şiddetle izledi. Uygulamalı matematikçiler, yıldız ve gezegenlere kaba bir değinme ile hiç bir zaman yorumlarını kirletmeden Schwarzschild metrikleri, Ricci tensorları, Minkowski yapıları ve Riemannian mekânları aracılığıyla kozmolojik model postülatları ortaya

koydular. Astronomlar, kozmolojik teori ile samanyollarının kökeni gibi astrofiziksel sorunlar arasındaki bağın ne denli akla gelmez şeyler olduğunu kavrayarak gitgide daha çok şaşırdılar.

Tedirgin astronomlar arasında taklit edilemez bir astronom olan Sir Fred Hoyle vardır. Kendisi matematiksel zekâsı ve düşünmedeki cesaretinin yenilmez karışımı ile durmaksızın evrenin sırlarına sondaj yapmaktadır. Kozmolojik sorunun muazzamlığından yılmaktan çok, yeni ve son derece hızla zıtlaşan bir evren modeli ortaya koymuştur. Bu model hem diğer modellerin can sıkıcı gevşek uçlarını biraraya getirmekte ve hem de bazı şaşırtıcı sonuçlar ortaya koymaktadır.

Kraliyet Astronomi Birliği'nde yıllık başkanlık konuşmasını yaparken, Hoyle, modelinin bazı bambaşka olan özellikleri üzerinde durdu ve bundan başka bilimsel düşünmede genel bir yeni yönelmenin kehanetinde bulundu. Gelecekteki astrofizikçiler, kökenini herhangi birine atfedebilecekleri, "**kutu içinde bir evren**" fikrini kabul etmemeye mec-

bur olacaklardır. Belki de evrenin hiç bir kökeni yoktu, fakat mekân - zaman içinde bir süreksizlik olarak basitçe vuku buldu"; belki de **kozmoloji ile kozmogoni** -sırasıyla samanyolları ve güneş sistemlerinin kökeni- sorunları şimdiye kadar hayal ettiğimizden daha çok yakından birbiriyle ilgilidir ve bağımsız olarak ele alınmamalıdır.

Alışıl gelmiş modellerin bir gözden geçirilmesini yaptıktan sonra Hoyle, kendi rakip teorisinin -dinamiğin ve çekimin "uyumlu değişmez" bir teorisi- garipliklerini anlattı. Bu teoriden çekim (gravitation) sabiti G'nin zamanla ters orantılı olarak değiştiği sonucunu çıkarmaktadır. Bu fikir ilk defa 1937'de Dirac tarafından düşünülmüştür. Bu olgu aynı zamanda yıldızsal parlaklığın zamanın dördüncü kuvvetiyle ters orantılı olarak değiştiğini ima eder. Evrenin toplam kütleli zaman ile yavaş yavaş artmaktaysa da, bireysel kütleler sabit kalır, çünkü artan, kütleleri değil sayılarıdır. Açıkça biz bir dengeli durum modelinin izi üstüdeyiz (fakat bu, Hoyle'un ilk dengeli durum hipotezinden çok değişikdir).

Hoyle gibi çeşitli kafalar, zamanla değişen bir G'nin gezegensel, yıldızsal ve jeofiziksel etkileri üzerinde çok uğraştılar. İlk olarak, birincil bir gövdenin çekim alanı içinde bulunan herhangi bir gövdenin yörüngesi, ebedi bir elips değil, çekim kuvveti zayıfladıkça gitgide genişleyen bir helezon olmalıdır. Sağduyuyu konuşturan birinin buna cevabı, "Oo, ama Dünya'nın Güneş etrafında veya Ay'ın Dünya etrafındaki ortalama hareketi değişseydi, kuşkusuz biz bunun farkına varırdık." olmaktadır. Gene de, bizim gözlemlerimizin süresi boyunca bu etki son derece ufak olabilir.

Ayın ortalama hareketinin zamanla değişmesi iki unsurun toplamı olarak görülebilir: Gel-gitsel sürütünmenin sebep olduğu uzun zamandır bilinen yavaşlama ve çekim olayının zayıflamasından doğan Hoyle'un yeni terimi; (Güneş etrafındaki bir gezegen ve uydu için gel-gitsel sürütünme güvenlikle ihmal edilebilir, fakat ikinci terim durur.) Johns Hopkins Üniversitesi'nden R.R. Newton, güneş tutulmasının tarihleri ve yerleri hakkındaki eski kayıtlar analiz etmiştir ve eğer eski tarihçilere güvenilirse, Ay'ın hareketi her 10⁹ yılda, bir çeyrek azalmaktadır. Eğer bu değişimin yüzde 13'ü gel-gitsel etkiye bağlanırsa, zayıflayan çekim ile bağıntılandırılacak yüzde 12 geriye kalmaktadır.

Bu ikinci değişimin büyüklüğü bizi evrenin yaşını 1.7×10^{10} olarak belirten bir hesaplamaya götürmektedir ki Hoyle bunu "Samanyolu'nun yaşı hakkında bildiğimizle karşılaştırınca gerçekten son derece iyi." olarak düşünmektedir.

Yıldızsal evrime ait görüşümüzün Hoyle'un teorisinin ışığı altında düzeltilmesi gerekecektir. Evrenin çocukluğunda doğmuş yıldızların, daha genç (daha yeni) yıldızlardan çok daha fazla parlak ve dönüşlerinin daha hızlı olması gerekirdi. En eski samanyollarının şimdi en az parlak olması gerekirdi. Bu, eski eliptik samanyollarının kuraldan uzak bir şekilde düşük kütle bölü ışık oranları tarafından vücut bulmuş bir fikirdir.

Hoyle tartışmasının bütününe Dünya için ayırmıştır, çünkü burada bu teori için katı bir test bulunmaktadır. Bir an için zayıf tarafın savunmasını yaparak, Dünya'nın çocukluğunun şimdi olduğumuzdan çok daha Güneş'e yakın olarak geç-

miş olacağını işaret etmiştir. Ama şimdikinin üç katı fazla güneş parlaklığı ve beş katı güneş sabitesi değerleri jeolojik ve biyolojik delillere uygun olacak mıydı? 4.5×10^9 yıl önceki, -Dünya'nın varsayılmış yaşı- yeryüzü ortalama sıcaklığı 100 C° olmuş olabilirdi ki bu da kaynayan okyanuslar ve çok büyük buhar bulutları görünümünü akla getirmektedir. Fakat Hoyle, okyanusların kaynayıp bitmesine gerek olmayabileceğini iddia ediyor; o nun yerine atmosferik buhar basıncı ile sıvı okyanus arasında bir denge olmuş olabilir. Ne olursa olsun, daha yaygın bulut kaplaması, daha yüksek güneşsel akımın sıcaklık etkisini çok iyi azaltmış olabilirdi. Artmış güneş sabitesinin etkisinin yalnızca dördüncü dereceden kökü, gerçekte, yer düzeyinde hissedilebilirdi.

Gezegemizde 3×10^9 yıl önce, hayatın tam başladığı zaman, Hoyle'un modeli, yüzey sıcaklığı olarak 85 C° tahmin edince de bir zorluk doğmaktadır. Hoyle bu engeli, tek hücreli hayatın yüksek sıcaklarda da kendini sürdürebileceği gözlemiyle aşmaktadır, kaldı ki, bakterilerin ilk doğuşu ile en sonraki çok hücreli hayat biçimleri arasındaki zihin karıştırıcı zaman boşluğunun da iyi bir açıklaması yapılmış olur.

Ancak en kötü engel 10^9 yıldan daha önce yeryüzü sıcaklığı hâlâ sert bir biçimde yüksekken buz oluşumunu gösteren jeolojik delildir. Hatta ekvatorla kutup arasında ve daha serin yüksekliklerdeki kara kütlelerinin yükselteleri için, 25 derecelik bir fark kabul edilse bile, Hoyle eğer iki ile üç trilyon (milyon kere milyon) yıl önce buz gerçekten var idiyse, bu, "yanlışlığının mümkün bir kanıtı" olabileceğini itiraf etmektedir.

Bu uzmanlaşma çağında, bilimciler kendi uzmanlıklarının alanları dışında kalan konulara açıldılar mı, bu alandaki uzmanların hücumuna uğramak korkusuyla, düşüncelerini kendilerine saklamaya meyillidirler. Oysa, Hoyle için bu böyle değil, jeofizikten bahsetmenin belki de "bu arkadaşları arasında tehlikeli olduğunu" içtenlikle kabul ettikten sonra o, korkusuzca kıtalardaki sürüklenme tartışmasına dalmıştır. 300 km kalınlığında bir kabuk düşünülmesini istemekte, kabuğun altındaki madde şiddetli basınç altında kalmakta ve böylece bu madde sıvı noktasına ısınarak sonunda yoğunluğu düşmektedir ve daha sonra Hoyle taşınabilir ısı iletiminin ortaya çıkacağını düşünmektedir. Çekim zayıfladıkça, Dünya'nın yarıçapı her 10^9 yılda bir 50 ile 100 km genişleyecek ve kabuk parçalanmaya karşı hemen hemen dayanamayacaktır.

Fakat gerçekte ne olmuş idi? Bugün jeolojik bulgular kati olarak kıtasal sürüklenmeyi destekliyor, gene de bir çok jeofizikçi, gereken kuvvetlerin teoriyi önleyecek biçimde büyük olacağını söyleyerek mutsuzca karşı çıkmıştır. Örtünün altında muazzam bir basınç sağlayarak Hoyle'un teorisi onların yardımına koşturmaktadır. Aynı zamanda teori gereği, çatlayan kabuk içindeki delikler tarafından oluşturulan yatay basınç farkı da kıtasal plaka yer değiştirmesini kolaylaştırmış olacaktır.

Hoyle bu tahminlerin temelinin eminlikten çok uzak olduğunu kabul eden ilk kişidir. Modelinin gereği olarak böyle sıcak koşullar altında hayatın oluşup oluşamayacağı organik moleküllerin dengeliliği sorunudur. G'deki azalmanın giderek kara tabakalarına mı yoksa karmakarışıklığa mı yol açtığı tartışılabilir. Modelin

Devamı S. 40' da

İHTİYAÇLAR VE İSTEKLER

Nurettin ERSOY

Ş U KISACIK dünya hayatımıza dikkatli bir gözle bakacak olursak, her anımızın, her hareketimizin bir ihtiyacımızı karşılamak isteği ile dolu olduğunu görürüz. Yani, yaşamımız içinde, herhangi bir ihtiyacımızın peşinden koşmadığımız ve bunun isteğini duymadığımız bir anımız bile yoktur. Bizler, sonsuz ihtiyaçların tatmini için var olan ve bunun temini için de istek duymak zorunda olan varlıklarız.

Günlük konuşmalarımızda en çok kullandığımız sözcükler, ihtiyaç ve istek sözcükleridir. Bunlar birbirinden ayrılmaz ve birbiri ile en çok dayanışma içinde olan iki olgudur.

Doğduğumuz andan itibaren yaşamımız, bu sonsuz ihtiyaçların temini yolundaki çabalardan başka bir şey değildir. Gerek alt şuur seviyesinde, farkında olarak, gerekse otomatizmalar, içgüdüler, sezgiler hâlinde her hareketimiz, bir ihtiyacımızın karşılanması yönünde olmaktadır.

Doğduğumuz andaki ağlama eylemi, bedenimizin ihtiyacı olan oksijenin ciğerlerimize dolması için değil mi? Ya sonraki feryatlar, anne sütü isteğinin belirtisi değil mi? Anne sütü de beslenme ihtiyacı.

Yaşamımızın diğer safhaları hep aynı: İhtiyaçların temini ve bu yönde oluşan istekler içinde bulunmak. Bir bebeğin istekleri ile, yetişkin bir insanın istekleri aynı değildir. İçinde buldukları fizik ortam ve imkânlar aynı olmasına rağmen istekleri çok farklıdır. Çünkü ihtiyaçları farklıdır. Ve istekleri, daima ihtiyaçları yönündedir. Bir bebek ile yetişkin bir insanın fiziksel yapı farkından doğan bu farklı ihtiyaç ve istek olgularını aynı yaşta, aynı dış göz-

rünüşteki, aynı özelliklerdeki iki insanda gözlemleyelim.

Eşit fizik ortamlarda bulunan böyle iki insan dahi, varlıklarının derinliklerinden kaynaklanan itilimlerle, daima farklı ihtiyaçların ve dolayısıyla farklı isteklerin peşinden koşarlar.

HER ŞEY İSTEKLE OLUR

Sevmek mi istiyoruz? Düşman mı olmak istiyoruz? Dost olmak mı istiyoruz? Tanrı'ya ulaşmak mı istiyoruz? Yardım etmek mi istiyoruz? Kavga etmek, acı çekmek mi istiyoruz? Her şey istek ile olmaktadır. Ve her istek bir ihtiyaçtan doğmaktadır. Bu soruların cevabı hep istek ile verilebilir.

İstek olmadan, kesinlikle bir şey yapamayız.

Bir şey yapmak demek, bir ihtiyacımızın temini yolunda hareket etmek olduğuna göre, şu sonuca varabiliriz:

İstek olmadan, kesinlikle hiçbir ihtiyacımızı temin edemeyiz. Yani istemeden sevgiye, dostluğa, düşmanlığa, hatta Tanrı'ya dahi ulaşamayız. İstemeden kötülüğe, kavgaya hatta ıstıraba kavuşamayız.

Sonuç olarak diyebiliriz ki; başımıza ne gelirse, hepsi bir ihtiyacımızı karşılamakta ve bu da isteklerimiz sayesinde oluşmaktadır.

GERÇEK, RUHSAL İHTİYAÇLARIMIZ

Ait olduğumuz plânın birer temsilcisi olarak, fizik plânda tezahür ettiğimiz andan itibaren yaptığımız her hareket, bir ihtiyacın temini şeklindedir. Bu da farkında olarak veya olmayarak duyduğumuz isteklerle oluşur.

İhtiyaçlarımız denince, aklımıza içinde bulunduğumuz fizik plân, madde âleminin karşımıza çıkardığı ihtiyaçlar gelmemelidir. Yani ev, araba, para, güzel yiyecekler ve rahat bir yaşam bizim asıl ihtiyaçlarımız değildir. Asıl olan varlığımızın manevî, ruhsal ihtiyaçlarıdır. Ve bizler farkında olmadan bu ihtiyaçlarımızın yönünde istekler içine gireriz.

Yeryüzüne enkarne olma amacımız, yani hayat plânımız, ihtiyaçlarımızın giderilmesinden başka bir şey değildir demiştik. Ancak madde âleminde tezahür etmiş tüm varlıkların ihtiyaçlarında sonsuz farklılıklar olduğunu görmemek mümkün değildir. Tek bir varlığın dahi, tekâmül süreci içindeki ihtiyaçları ve istekleri, farklı zaman kesitlerinde farklı durumlar göstermektedir.

Yani insan, çok karmaşık gibi görünen ihtiyaç skalasını gözlemleyip, gerçek ruhsal ihtiyaçlarının ne olduğunu anlamakta güçlük çekmektedir.

Fizik plândaki şuurumuzla, ihtiyacımız sandıklarımız aslında, asıl ruhsal ihtiyaçlarımızı az veya çok karşılayan araçlardır.

Fizik plânda, alt şuur (kapalı şuur) seviyesinden bakacak olursak, her insanın ihtiyacı ve istekleri aynı gibi görünse de, üst şuuru-muzla (açık şuur) talep ettiklerimiz çok farklıdır.

Meselâ hepimiz paraya, mala, iyi yemek yemeğe, iyi bir arabaya ve eve ihtiyacımız olduğunu söyleriz. Gerçek ruhsal ihtiyaçlarımız açısından bakarsak, durum hiç de öyle değildir. Bazılarımızın ihtiyacı, bunun tam tersine yoksulluk, evsizlik, hatta açlığı yaşamak, onun bilgi, görgü ve tecrübelerini edinmek yönündedir.

Hepimiz sağlıklı yaşamayı en tabîi ihtiyacımız zannederiz. Yine bazı varlıklar için durum, bunun aksinedir. Elini, kolunu, bacağına kaybetmek veya herhangi bir uzvunun eksikliği ile yaşamını sürdürmek o varlığın etüt, deneyim konusu olabilir.

Varlığın böyle bir ihtiyacı varsa, zaten yaşamı, hep bu hâli oluşturma yönünde itilimler içine girer. Davranışları, istekleri hep bu hâli oluşturma yönündedir.

Yani davranışlarımız ve bunları oluşturma

ma isteklerimiz, hep ihtiyaçlarımız yönünde olmalıdır.

Diğer bir anlayışla, davranışlarımızı düzeltmek, dünyaya geliş amacımıza uygun hâle getirmek istiyorsak, gerçek ihtiyaçlarımızın neler olduğunu saptamamız gerekir.

Dolayısıyla insan, yaşam amacına uygun bir gidiş içerisine girer ki, bu da tekâmül yolunun ta kendisidir.

Demek ki gerçek ihtiyaç, plânın tekâmülü için gerekenin yapılmasından başka bir şey değildir. Diğer bir deyişle; ihtiyaç, insanın vazifesini yerine getirmek için yaşaması gereken ruh hâlleridir.

İhtiyaç, dünyasal değerlendirmelerin ötesinde, yani iyi kötü, güzel çirkin, günah sevap demeden, hayat plânımızın uygulanmasındaki uyarılardır diyebiliriz.

Nasip, ihtiyacın isimlerinden biridir. "Herkes nasibini alır." derken, ihtiyacı kadar alır ve ihtiyacını gidirmiş olur denmektedir.

Demek ki, büyüklerimizin "Ne yapalım nasibi bu kadarmış." sözü, ihtiyacı bu kadarmış, kimse ihtiyacından fazlasına talip dahi olamaz anlamı taşımaktadır.

VAZİFE, EN BÜYÜK İHTİYAÇ VE İSTEKTİR

Hayat plânımızı, yani yeryüzü yaşamına geliş amacımızı iyi tespit edip, onu uygulamak vazife ise; buna göre;

"Vazife en büyük ihtiyacımızdır. Bunun dışında yaptıklarımız ise, hayatımızı birtakım engellerle dolu hâle getirir ki, bunların mânâsı birer sevk ve ikaz mahiyetinde görev yapmalarıdır."

"Yani, engeller, ihtiyacın giderilmesi yolundaki bir hamleyle doğru gidiş zorunluluğunun birer işareti, sembolüdürler."

Hayatımızda karşılaştığımız birçok engel bu bilgi ışığında değerlendirmek lâzımdır. Bazı insanlar vardır; hep aynı konuda başarısızlığa uğrarlar. Sebebini bilemedikleri engellerle karşılaşılır. İşte, gerçek ihtiyacın dışında verilen çabalar böyle bir sonuçla karşılaşmaktadır.

Vazife, gerçek bir ihtiyaçtır dedik. De-

mek ki; "Vazife mevcuttur. Varlıklar ihtiyaçları nispetinde ve kapasiteye bağlı olarak vazifeden taleplerini yaparlar."

İşte, dünya yaşamımız esnasında "kendini bilmek, şuurlanmak, uyanmak" demek, özümüzün gerçek ihtiyaçlarını fark edip, onların temini yönünde istekler içinde olmak demektir.

İHTİYAÇ VE İSTEK, BİRER KOZMİK OLGUDUR

İhtiyaç ve istek, en büyük kozmik olgudur. İhtiyaç ve istek varoluşumuzun ana sebebi, temelidir.

Varlık ihtiyaç ve istek prensipleri ile mevcut olmuştur.

Yani, varoluşun sürekliliği ve yeni varoluş serilerinin oluşumunun sağlanması bu ana olgular sayesinde olmaktadır.

İhtiyaç ve istek olgularının, maddeye bağlanmış (madde içinde tezahür) görünümü olan biz beşer varlıkları, gene aynı olguların çokluk âlemindeki kanunlarını öğrenmek üzere dünya yaşamımızı sürdürmekteyiz. Asıl vazifemiz, bu kanunları kullanabilecek liyakate erişebilmektir.

Varlık evrenler içerisinde, sonsuz imkânlarla tezahür eder. Bu sonsuz sınırlar ve engin özgürlükle varlık, istediği her yönde ve istediği her imkânı seçer. Ve ihtiyacı oranında kullanır. Bu sonsuz seçme ve hareket imkânı varlığı küresel anlayışa götürür.

Çünkü varlık öz bakımından, sınırlı, tek yönlü, dar kapsamlı değil, sonsuzlukları içeren küresel bir yapıya sahiptir.

İhtiyaç ve istek, varoluş demektir.

Eğer bir istek ve bir irade olmasa idi, yaradılış olmazdı. Kitab-ı Mukaddes der ki:

"Işık olsun dedi. Ve ışık oldu." Burada yüce bir isteğin sonucu, yaradılış eyleminden söz edilmiyor mu?

Demek, varlığın meydana gelişi, bir istekle olmuştur.

Yaradılıştan itibaren ihtiyaç ve istek vardır.

Bizler kendiliğinden, tesadüfen var olmadık. Yüksek şuurlu, maksatlı, her şeyin hâkimi bir varlığın isteği sonucu var olduk.

Eğer, ruh varlığı olarak istememiş olsaydık, bedenlenmezdik. Dünya enkarnasyonumuz bile isteğimiz dışında olmamıştır.

KÂİNATTA EMPOZİSYON YOKTUR

Varlığa hiçbir şey empoze edilmemiştir ve edilmez.

Varlık kendi ihtiyaçlarını kendi saptar ve telâfi etmek, gidermek için yeryüzüne, yine kendi isteği ile gelir. Varlık için hiçbir yükümlülük yoktur.

Her varlık, kendi yaptığı plân gereği ihtiyaçlarını karşılamakla yükümlüdür. Ancak bu yönde bir yardım alması söz konusu olabilir. İhtiyacı karşılanmadığı yönde yardım almak mümkün değildir.

Dolayısıyla isteğimiz, ihtiyacımızın olmadığı bir yönde ise, ne kadar istersek isteyelim, yerine gelmez.

Bizlere bu konuda yapılacak yardım, yol göstericiliktir.

Hiçbir konuda varlığa, istekleri dışında bir zorlama söz konusu değildir.

Yani dünya hayatımız, tamamen kendi isteğimizle olmaktadır. Tabii bu istek, bedenli alt şuurumuzla yapılmamıştır. Eğer bedenli, dünya şuuruyla isteseydik, çoğumuz, içinde bulunduğumuz hâlimizi istemezdik. Çünkü maddenin tesiri ve fizik plânın cazibesi ile bütün isteklerimiz paraya, pula, şöhrete, rahata yönelik olurdu. Ancak bunlar, tezahür nedenimiz olan ihtiyaçlarımız değildir.

İhtiyaç ve istek, varlığın gelişiminin de asıl nedenidir. Ruh, bizzat kendisi istemeyince gelişme de olmaz.

Varlıkta gelişme, yükselme, ilerleme isteği yoksa, varlık asla gelişemez, kapsamlı hâle gelemez.

(Devam Edecek)

Kundalini Fenomeninin Bilimsel Araştırması, Sonuçları ve Anlamı

KUNDALİNİ: GİZLİ GÜÇ

* Gopi KRISHNA *

“**Konu ile yakından ilgisi olanlar, 'yılan gücünün' psikolojik ve fiziksel etkilerini binlerce sene önceden, kundalini fenomeni olarak bilmekteydiler. Günümüzde bu konu, Yeni Delhi'deki Hindistan Tıp Bilim Enstitüsü'nde, devlet desteği ile bilim dalı olarak ele alınmaktadır. Burada size, bu projeyi başlatan İranlı yazar Pandit Gopi Krishna'nın en son yaptığı çalışmalarından bir özet sunuyoruz.**”

"İlluminatiler"in transa girmelerini, dâhilerin yüksek zekâyâ erişebilmelerini sağlayan **Prana**'nın değerlendirilebilmesi için, "yılan gücü" de denilen kundalini fenomeninin araştırılması tek imkândır. Kundalini, insan aklının tanrısal güçlerle temasa geçebilmesini sağlayan tek doğal kapıdır. Doğüstü fenomenlerin araştırılması ve majik olayların meydana gelmesi bu gücün varlığından dolayıdır.

Eğer parapsişik yeteneklere dönüşebilen ve sahip olanlara majik güçler veren (insanlar inanırlarsa) bu fiziküstü enerji, çok hırslı olan veya yükselmek isteyen insanların eline geçerse, dünyada şu anda mevcut olan atom bombası rezervleri bu gücün yanında bir hiç kalır. Telepati yolu ile büyük kitleler, bir avuç insanın yönettiği uyusuk kölelere ya da kuklalara çevrilererek savaşlara yöneltilebilir.

Fakat bereket versin ki, doğa burada kendiliğinden bazı önlemler almıştır. Devrimizin tekâmül şartlarında bu olayları meydana getiren sebepleri ve onları yöneten güçleri açıklığa kavuşturmak hiç bir bilim adamının imkânları dahilinde değil-

dir. Bunun nedeni ise çok basittir: Dünyadaki yaşam muazzam tedbirlerle korunmaktadır. Başlangıçtan günümüze kadar süregelen ve birçok tersliklere rağmen yine de varlığını devam ettiren canlılık süreci, tanrısal bir gücün koruduğu bir mucizedir. Ve bu, her seferinde milyarda bir şansa rağmen yeniden tekrarlanmıştır.

Kundaliniyi Araştırmak, Yaşamın Sırlarını Araştırmak Demektir

İnsanlık tarihinde kaydedilen ilerlemeleri borçlu olduğumuz aydın insanlar ve özel yetenek ya da deha sahibi olanlar, kundalini gücü sayesinde ortaya çıkmışlardır. Zekânın ve herhangi bir yeteneğin kalıtımla geçme olasılığının ikinci derecede önemli olduğu uzun zamandan beri bilinmektedir. Değişik yerlerde ikizler ve tek çocuklar üzerinde yapılan testler ve geniş kapsamlı araştırmalar sonucu bu iddia ispatlanmıştır.

Kundalini, beyinde meydana gelen bazı aksaklıkların giderilmesine de imkân sağlamaktadır. Sadece

bu gerçek bile, kundalini araştırmalarının ne derece önemli olduğunu göstermeye yetmektedir. Akli dengesi bozuk olanlar için bu bir umut kaynağıdır. Bu gücün "mekanizmaları" üzerinde devamlı genişleyen bilgiler sayesinde, bilimde şimdiye kadar imkânsız olan bir olay gerçekleşebilir: Tüm dünyadaki akli dengesi bozuk olan milyonlarca insana umut, mutluluk ve zekâ verebilmek. Kan dolaşımı üzerinde güçlendirici ve yenileyici bir etkisi olan yılan gücünün potansiyeli, bedenin evrimini ve ölüme karşı dokunulmazlığını da içermektedir.

Kundaliniyi uyandırma da emin metotlar bulabilmek için öncelikle bu fenomenin kapsamlı bir biçimde araştırılması gerekmektedir ve bulunan bu metotlar kundalininin kendine has olan yasaları ile uyum içinde olmalıdır.

Kundalini gücünün araştırılmasında sosyal davranış tarzları da göz önüne alınmalıdır, çünkü bu güç, günümüz düşünce tarzlarında ve politik ideolojilerde çok büyük değişikliklere neden olabilir. Dünyadaki en zengin ülkelerde bile görülen

huzursuzlukları ve tüm komünist rejimlerde egemen olan katı söz hakkı yaşağını ve bunun tersi bir durumdaki değişiklikleri düşünün... Günümüzde, yakından bakıldığında, huzursuzluk ve hoşnutsuzluk ile kaynayan bir kazanı andırmayan hiç bir ülke yok gibidir. Tüm yaşam biçimlerinde -kısmen insan hariç- canlıların davranışlarını yönlendiren, derinlerde köklenmiş olan içgüdülerdir. İnsan beyninin evrim dinamiğinin zaman zaman kendini yenileyebilecek ve değişken olan bir sosyal sisteme ihtiyacı vardır. Fakat çoğu zaman tutucu düşünceler bu gerekli sistem değişikliklerini zorlaştırmaktadır. Amerika'da oluşan karşıt-kültür ve dünyanın her yerinde görülen gençlerin başkaldırısı, günümüz düzeninin artık saydasını yitirdiğini ve bir değişimin zorunlu olduğunu göstermektedir.

Modern psikoloji ise, insan beyninin bu hiç durmayan iç tepisinden habersiz gibidir. Bilim adamlarının insan ruhu ve davranışları üzerinde yaptıkları araştırmalarda yaşam kavgasının temel nedenine yer verilmektedir. Davranış bozukluklarının korkutucu boyutlarda artması, sağlıklı olmayan sosyal şartların bu evrimi engellemesinden kaynaklanmaktadır. İstatistiklerin ve normal olmayan davranışların araştırılması, bu gizli kalmış nedenin açığa çıkartılması için yeterli değildir. Modern düşünceyi tamamen değiştirebilecek olan potansiyel, psikolojide yatmaktadır, fakat bu henüz keşfedilememiştir.

Kundalini fenomeninin araştırılması, aslında yaşamın köklerinin araştırılması demektir. Evrim teorisinin dayanağı olan ve tamamen eskimiş bulunan veriler, yüz yıldan daha uzun bir

süre denenmişlerdir. Geçerli herhangi bir ispat hâlâ bulunamamış ve bu dalın en önemli sorunu üzerinde fikir birliği sağlanamamıştır. Bu yüzden kundalini üzerinde yapılan araştırmalar uzun süreli ve zor olacaktır. Fakat öğrenilecek şeyler buna değerlidir: Dini fenomenlerin ve mistik vecdelerin açıklaması, ruhun ölümsüzlüğünün, yaşamın anlamının ve insan kaderinin izahı, psikolojik fenomenlere sebep olan güçlerin anlaşılması, dâhilerin yetiştirilmesi, kanlı savaşların ve devrimlerin engellenmesi, akli denge bozukluklarının giderilmesi ve çözülmemiş daha nice soruna ışık tutulması...Tüm bunlar, böyle bir araştırmanın zamanla kazanılacak ürünleri olacaktır.

Bu söylenenlerin dışında en önemli ve şaşkınlık verici husus ise, kundalininin değiştirme gücüdür. Bu gücün yaratacağı etkiler bize o kadar yabancıdır ki, buna bağlı olarak ortaya çıkacak olayları tasvir etmek imkânsızdır. Ancak bu tip bir olay gerçekte gözlenebilirse bu mümkün olabilir.

Bize anlatılanlara göre, Hindistan'da Maharatça ilindeki Nagpur şehrinde yaşayan bir genç kız, 125 sene önce yaşamış olan ve Bengali dilini konuşan bir ev kadınına dönüşmektedir. Bu kadının kişiliği -isinin Shara-da olduğunu söylemektedir- ilk başlarda kısa süreler için ortaya çıkmakta ve daha sonra tekrar Nagpurlu genç kıza dönüşmekteydi. Zaman geçtikçe, değişim sürelerinin uzadığı görülür. Şu andaki, bir aydan beri devam etmektedir. Çok bilgili olan bu genç kız, değişiminden önce Bengali dilini hiç bilmiyordu. Ailesinin anlatığına göre, bu değişimler ilk defa bir sene önce görülmeye başlamış.

İnsanı en derin köklerine

kadar etkisi altına alan böyle bir kişilik değişimi, Prana bölgesinde meydana gelen bir değişimi göstermektedir. Bu değişimler kısa veya uzun vadeli olabilecekleri gibi, sürekli ve kalıcı da olabilirler.

Bu fenomen psikologlar tarafından da tanınmaktadır, fakat henüz tatmin edici bir açıklama getirilememiştir. Ben şahsen kendi kişiliğimde meydana gelen böyle bir değişimin her safhasını şuurlu olarak yaşadım. Aynı olaylara neden olabilecek birçok medyum ve hassas insanlar vardır. Değişim süreci içinde bunlar, normal hayatlarında sahip olmadıkları yüksek zekâ gücü veya yetenekler, konuşma ve davranış değişiklikleri ya da sanatsal yetenekler göstermektedirler. Tarihte de bu fenomene sık sık rastlamak mümkündür.

Diğer kişiliğin oluşumunda, beynin henüz kullanılmamış olan potansiyelinden faydalanılır. Kundalini gücü de mimar rolünü üstlenmektedir.

Psikoloji bu insanları çift veya çok kişilikli insanlar olarak tanımlamakla yetinmektedir. Çok kişiliğin oluşumunda bu olayın doğal olarak gelişmesine ender rastlanılmaktadır, diğer yandan, kundalininin uyanışı ile şuurlu olarak bu oluşum sağlanabilir. Kundalininin esas şaşırtan imkânları da bunlardır.

Kundalininin daha iyi tanınması ve onu faaliyete geçirecek olan mekanizmaların bilinmesi ile bu güçten faydalanılabilir ve insan yaşamının her alanında birçok mucizeler gerçekleştirilebilir. Bu güç sayesinde, hiç düşünemediğimiz derecede parlak dâhiler, şifacılar, majisyenler yetiştirilebilir. Ve bunlar, geleceğin en önemli insanların olabileceklerdir.

Kundalini araştırmaları.

beş ayrı ve birbirine paralel yürütülecek olan dala ayrılabilir.

● Bunlardan ilki, konu hakkında günümüze kadar sözlü veya yazılı aktarılanların tümünü dikkatlice incelemelidir. Hindistan'da kundalini ve yoga üzerine yazılan binlerce kitap vardır. Tantralar da dahil olmak üzere, eski Esoteralar' da yılan gücü üzerine yazılmış önemli bilgiler bulmak mümkündür. Vedalar, Upanişadlar, Puranalar da konu için verimli kaynak olabilirler. Bilim adamlarından oluşan bir ekip, araştırmaların başlanabilmesi için gerekli materyali toplayabilir. Bunun dışında, Hindistan'da Orta Çağ'da yaşamış olan majisyenlerin kendi yaşadıkları olayları anlattıkları çok geniş bir literatür bulunmaktadır. Az da olsa, bunlardan da değerli bilgiler almak mümkündür. Batı mistiklerinin, sufilerin, taoistlerin ve Tibetli yogilerin yazıları da değerli kaynaklar olabilir. Tüm dinlerin öğretileri, maji, alşimi ya da okültizm üzerine olan eski kitaplar da konu hakkında önemli bilgiler verebilirler. Araştırmalara, öncelikle kundalini üzerine bilinen veriler ile başlanmalı ve buna, gittikçe araştırılabilecek tüm diğer kaynakları dahil etmelidir.

Sözlü anlatımlar ile günümüze kadar gelen bilgileri de araştırmak çok önemlidir. Ben kundalininin solar pleksüs üzerinde uyanışının doğuracağı tehlikeleri bu sözlü anlatımlardan öğrendim. Bu gerçekler çoğu zaman kitaplara geçmez, daha ziyade hocadan öğrenciye sözlü olarak aktarılır. Sözle aktarılan bilgilere birkaç örnek verelim.

Kundalininin uyanışı, bedende çok yoğun ısı dalgalarına neden olmaktadır. Bu

na çare olarak, bedeni ıslak kil ile krelemek öneriliyor. Bir başka tavsiye de, boyuna kadar su dolu bir kaba girmektir. Eğer ısı, başta veya iki gözün arasında meydana gelirse, sandal ağacı kremi sürülmesi öneriliyor. Hindistanlılar'ın alınlarında bulunan işaret de, gerçekte, Ajna Chakra'yı (alın şakrası) gösteren bir o-nur işaretidir. Kundalininin bu bölgede uyanışı, kişiye yüksek güç sağlamaktadır.

● Araştırmanın ikinci dalında ise, doğuştan kundalini gücüne sahip olan insanlar incelenmelidir.

Bu insanlar beş ayrı kategoride toplanabilirler: Mistikler, dâhiler, özel yetenekli insanlar, medyomlar ve akli dengesi bozuk olanlar. Sonuncu grup, araştırmalara en uygun olanıdır. Psikoanalitikçilerin eski görüşleri (akıl bozukluklarının, olayların şuuraltına atılmasından kaynaklanan, öznel bir fenomen olduğu görüşü), yavaş yavaş terk edilmektedir. Yeni araştırmalar, şizofreni ve diğer psikik rahatsızlıkların sebeplerinin organik olduğunu göstermektedir.

Normal durumlarda bile sınırlı bir enerji (Prana) taşıyıcılarıdır. Modern biyoloji ve psikolojinin, sanki bu etkinliğin haberleri yok gibidir. Bunun sebebi ise, bu enerjinin günümüzde kullanılan âletlerle ölçülemeyecek derecede zayıf olmasıdır. Kirliyan fotoğrafı ile bir başlangıç yapılmış olsa dahi, bu konunun bilimsel bir şekilde araştırılabilmesi için daha başka gelişmelerin de olması şarttır. Bu biyoenerjinin yoğunluk kazanarak daha etkin olması, kundalininin faaliyete geçmesi ile olur.

Doğuştan mistik, dâhi,

medyom ve özel yetenekli olanların beyin hücreleri bu yüksek akıma göre ayarlanmıştır. Fakat , eğer kişi yaptığı çalışmaları sonucunda bu güce erişirse, beynin kendini bu yeni duruma ayarlayabilmesi için zamana ihtiyacı olur. Bu yoga veya diğer spirüel tekniklerin öğrenimindeki en zor zamandır. Doğuştan belli yeteneklere sahip olan insanlar dahi, zaman zaman bunalmalara girmektedirler. En büyük dâhilerden biri olan Newton'un, akli dengesinin ara sıra bozulması da bundan kaynaklanmaktadır. Kapsamlı bir kundalini araştırması, dâhilerin bu gibi krizlere girmelerini engelleyecek imkânlar yaratmalıdır. Mistiklerin ve azizlerin, neredeyse fanatikliğe varan spirüel olay yaşama heveslerinin doğurduğu bunalmalar da, beyne giden bu yüksek akımdan kaynaklanmaktadır.

Mistiğin gördüğü vizyonlar, dâhinin yarattığı buluşlar, özel yetenekleri olan insanların meydana getirdikleri eserler, medyumun yaşadığı fenomenler ve akli dengesi bozuk olan insanların gördükleri kâbusların istisnasız hepsi, bu biyoenerjinin çok yoğun olarak beyne akmasından kaynaklanmaktadır.

Mistik, vizyon gördüğü zamanlar, kendi iç dünyasına o kadar dalar ki, çevresinde olup bitenden tamamen habersizdir. Trans ve ekstaz gibi deyimler de bu durumu tasvir etmek için kullanılır. Bu Samadhi'de (aydınlanma, uyanma, nirvana) de görülen işaretlerden biridir. Kişi çevresi için kaybolmuştur denilebilir. Aynı durum dâhiler için de geçerlidir. Yaratıcı insanlar, üzerinde çalıştıkları esere tamamen dalıp gitmeleri ile tanınmaktadırlar.

Araştırmaların Ağırlık Merkezi: Omurga Kemiği ve Cinsiyet Organları

● Araştırmaların üçüncü dalı, kundalini gücüne doğuştan az çok sahip olan mistik, dâhî, medyom ve özel yetenekli insanları kapsamalıdır. Burada, yılan gücünün uyanışının ters yönlendirilmesinden dolayı-aklı dengesi bozuk olan insanlar üzerinde yapılan araştırmalardan kazanılan veriler ipucu olarak kullanılabilir. Belli özdeş parametreler her alanda görülecektir. Araştırmaların temel niteliğini, omurlilik ve cinsiyet organları üzerinde yapılan incelemeler oluşturmaktadır.

Bazı medyomlarda orgazm meylî görülmüştür. Mistik vedlerdeki erotik gelişim de tamamen anlaşılmalıdır. Dâhîlerin ve özel yetenekleri olan insanların cinsel yaşamları da çoğu zaman bu belirtileri göstermektedir.

Kundalininin deneye dayanan şekilde kabul edilmesi, Kopernikus'tan daha büyük boyutlarda bir devrime neden olacaktır. Uzaydaki henüz bilinmeyen güçlerin araştırılması çok zor bir olaydır, PSİ fenomenleri, a-ralarında birçok değerli araştırmacının da bulunduğu bir dizi bilim adamı tarafından, yüz yıldan daha uzun bir süreden beri üzerinde çalışılan bir konu olmasına rağmen, yeterli derecede aydınlatılamamıştır. Fakat eminim ki, kundalini araştırmaları sonucunda bu konu, geçen zamanın dörtte biri kadar bir süre içinde aydınlatılacaktır.

İleride elde edilecek yeni veriler tarafından, bizim bugün inandığımız fikirlerin yanlış olduğu ortaya çıkabi-

lir. Her canlı organizmanın bünyesinde gizli kalmış birçok değişik güçler vardır. Bu enerji, organizmanın üretilen bedenin her hücresinde ve dokusunda depoladığı biyolojik yakıtlardan kaynaklanmaktadır. Bu yakıt, yaşam enerjisi, yani prana shakti tarafından bireysel prananın (biyoenerjinin) üretilmesinde kullanılır. Nöronlar (sinir hücreleri) da bu üretimde aktif rol almaktadırlar

● Araştırmanın dördüncü dalı ise, yaşamlarının bir bölümünde, akli dengeleri zarar görmeden yılan gücüne erişen insanları kapsamalıdır. Bu kişiler, yılan gücünün uyandırılmasında ortaya çıkan semptomları tanımadıkları için, acılı ve gerilimli zamanlar yaşarlar.

Dünyanın her yanından bana, yılan gücünün doğduğu semptomları yaşamış, fakat ancak benim kitaplarımdan birini okuduktan sonra aydınlanmış olan insanlardan mektuplar yağmaktadır. Meditasyon, yoga ve başka spiritüel olaylara bağlı olmadan bu güç, aniden faaliyete geçebilir. Yaşanan tecrübeler iyi yönde olabileceği gibi, kişiye işkence de olabilirler. Etkiler o kadar değişik şekillerde ortaya çıkabilirler ki, bunları belli bir tek nedene bağlamak imkânsızdır.

Bu kategoriye giren olayları incelemek için, dünyanın her bölgesinde yaşayan insanlara yapılacak bir çağrı, başlangıcı oluşturabilir. Bu sayede kazanılacak olan istatistiklerin, bilim adamlarına, bu fenomenin ne kadar yaygın olduğunu ispatlamaya yeteceğinden eminim. Bu çağrıya cevap verenler arasında, araştırmaya gönüllü olarak kobay olmak isteyenler de muhakkak olacaktır. Bu da yeni bir araştırma dalının başlangıcı o-

lacaktır. Değişik bünyelerde, değişik şekillerde ortaya çıkan gücün semptomları da böylece daha iyi anlaşılacaktır.

● Araştırmanın beşinci dalı ise, kundalini gücünün kendi üzerinde uyandırılması deneyine gönüllü olarak katılacak insanların araştırılmasını kapsamalı. Dünyada, aydınlanma isteği ile yanıp tutuşan insanlar arasında, böyle bir olayı kabul edecek birkaç kişinin bulunması mümkündür. Araştırmaların yapılabilmesi için de, iyi yönetilen bir enstitünün olması şarttır. Çalışmalara, tarafsız ve dogmalardan uzak bir bakış açısı ile başlanmalıdır. Kundalini gücünün tek bir insan üzerinde faaliyete geçmesinin gözlemlenmesi bile, büyük ölçüde anlaşılmasını sağlayacaktır. Kişinin bedeni ve ruhu aniden, değişik bir şekilde işlemeye başlayacaktır. Bedenin, yoğun ürettiği ve tekrar attığı psikolojik enerjiye uyum sağlayabilmesi için, metabolizma süreci ve nabız hızları.

Bir mistiğin vecde girdiği, geçtiği veya dâhinin buluşlarını yaptığı zamanlarda beynini besleyen psikolojik enerji, normal bir insanın beynini besleyen enerji ile aynı değildir. Kundalini fenomeninin araştırılmasındaki amaç, bu gerçeği kanıtlamaktır.

Kundalininin güçlü bir şekilde hareket geçmesi durumunda, bedenin enerji deposunda, dışarıdan olduğu gibi kişinin kendisi tarafından fark edilen bir ayıklanma başlar. Bu enerjinin çok yoğun bir şekilde bedenin her bölgesine yayılmasından dolayı, eski bilgilerin tarafından Shakti'nin (enerjinin) uyanışı diye tabir edilir. Psikolojik güçler beden içinde bir fırtınaya neden olurlar.

Devamı S.41'de

BİLİNMEYEN SEVGİ

Derleyen: Selman GERÇEKSEVER

(Geçen Sayıdan Devam)

DUYGUSALLAŞMIŞ SEVGİ

SEVGİNİN insanlarda tezahür şekilleri arasında belki de en yanıltıcı olanı; arzu şekline dönüşmüş, bencilce ve çıkarıcı sevgidir. Bu, "duygusallaşmış sevgi"dir. Bu, kontrol altına alınmamış duygulardan kaynaklanan, duygularla kirlenmiş; bundan dolayı da yine duygulara hitap edebilen, bir bakıma kabalaştırılmış sevgidir. Duygusal insanın sevgisidir ki, hiç güven olmaz. Kolayca nefrete dönüşebilir.

Sevgi enerjisinin tezahürü duygusal insanda başka, sevecende başka, bir tek insanda, onun değişik hâllerine göre de başka başkadır. Yani, sevgiyi kendi içimizde değişik zamanlarda değişik değişik görebilir hissedebiliriz. Bunun böyle olmasının nedeni de, yine yukarıdaki paragraflarda değindiğimiz dirençlerimizden dolayıdır. Bazen sevgiyi algılamakta ya da yaymakta beceriksiz davranırken, bazen de çok becerikli oluyoruz. İşte bu becerikliliği gösterebildiğimiz oranda uyumsuz yanımızı (egomuzu) terbiye etmiş demektir. Çünkü sevgi enerjisini kullanışımızı engelleyen her şey nefsanîyettir. Bu uyumsuz yanımızı eğitebildiğimiz ölçüde, kendimizi daha iyi tanımış, bünyemizde olanın farkına varmış olacağız. Her zaman orada olan bir şeyi fark etmiş olacağız. Üzeri çer çöp ve çalı çırpı ile örtülmüş bir pınar gibi... Üzerindekiler temizlendiği zaman pırlıl pırlıl ortaya çıkarılmasını keşfedilmesini bekliyor. Onun ortaya çıkmasına, tertemiz akmasına zemin hazırlamak lâzımdır.

SEVGİ UYGULAMASI

Bu arada gerçek sevgi ile, sevginin uygulamalarını, tezahürlerini karıştırmamak gerekir. Çünkü, aslında Sevgi olayı, birisini sevmek değildir. O,

sadece bir sevgi uygulamasıdır. Çünkü, egoistin sevgisi de egoistçedir, çıkarıcıdır. "Al gülüm, ver gülüm..." sevgisidir. Bunlar, sonsuzdan gelen sevginin maddesel bir mekânda, değişik araçlardan geçtikten sonra, nasıl değişik değişik tezahür ettiğinin örnekleridir. Atom enerjisini atom bombası olarak da tezahür ettirebiliriz, bir transatlantiğin hareketini sağlayan pervane olarak da...

Günümüzde çok yaygın olarak gördüğümüz erotizm denen içgüdüsel sevgi de, sevginin ortaya çıkış maddelerinden bir başkasıdır. İnsanı hâkimiyeti altına almış azgın duyguların, kontrolden çıkmış ya da zar zor zaptedilebilen içgüdülerin motor gücü durumundadır. Duyguları ortadan kaldırdığınız zaman, sevginin bu tür modeli de ortadan kalkar. Geçicidir, aldaticıdır, saptırıcıdır. Bu nedenle zayıf insanlar, iyi terbiye edilmemiş gençler/çocuklar bu yanlarından avlanırlar. İşte duygusal sevginin ve duygusallığın zararı buradadır. Duygusallığın kendisi de, sevgisi de zararlıdır; Çünkü bize gerçeği aratmaz. Dolayısıyla tekâmül yolunda bizim için, özellikle gençler için çok dikkatli olunması gereken ayak bağıdır.

BEŞERİ İLİŞKİLERDE SEVGİ

Duygularını kontrol altına alamamış, aksine duygularının tutsağı hâline gelmiş olan bir insan; yüzeysel ve peşin hükümlü değerlendirmelerle başkalarını sempatik ve antipatik görebilir. Çünkü bu duygusallıkla evrensel sevgi enerjisini bünyesinden geçiremez. Geçirdiği kadarını da kirlenerek, kendine benzeterek yansıtır. Kuşkusuz bu, onun belirli bir zamandaki hâlinden dolayıdır, yani kararlı değildir. Geçici duygularıyla elde ettiği o andaki çok minik bilgilerden hareket ederek vardığı sonuçlar, yaptığı değerlendirmelerdir. Bu nedenle duygusal bilgiler çok yanıltıcıdır.

Böyle bir hataya düşüldüğünde, yani duygularımız tarafından yanıltıldığımızda, durumu toparlayabilmek için şöyle bir yol izlenebilir: "Her ne kadar şimdi ben onu o şekilde gördümse de; bana

o anda antipatik geldi de, ondan. Ama benim bu bilgim gerçek değildir. Değerlendirmemin yanlış olma olasılığı yüksektir. Çünkü duygusal davranıyorum..."

Hatta kendi kendimize yaptığımız bu iç söyleşiyi şöylece devam ettirebiliriz: "Bizler aynı ışık kaynağından yayılan fotonlar gibiyiz. Öz olarak biriz ama şimdi rollerimiz değişik. Çeşitli plânların temsilcileri olarak burada bulunuyoruz. O, plânının bir tezahürü. Ben de kendi plânımın tezahürüyüm... Birbirimizden hiç farkımız yok. Köken olarak biriz. Burada, beşerî icaplarla kendimiz meydana getirmişiz bu ayrılıkları, dolayısıyla sevgisizlikleri... Evrensel sevgi enerjisinin bizden tezahür etmesine uygun zemini yaratamıyoruz..."

SEVGİSİZLİĞİN KAYNAĞI

Esasen o, bünyemizde. Ancak biz kısıtlıyoruz. Kendi kendimize kurduğumuz engellerle, torularla, dirençlerle onu bir türlü yaşayamıyoruz.

Onu yaşamaya bir türlü yanaşamıyoruz. Yaptığımız uygulamalar ise sevgililer, evlâtlar, konu komşu, çıkarımız olan arkadaşlar içindir genellikle. Bu da egoistlikten başka bir şey değildir. İşte 21.yy insanlığının ıstırabını çekeceği konulardan biri de sevgisizliğin kaynağı olan dirençlerin ortadan kaldırılışdır.

İnsanoğlu bunu başardıktan sonra, gerçek sevgi tohumları, kardeşlik tohumları işte o zaman atılacaktır. Söz konusu dirençlerin ortadan kaldırılmasıyla varlıklar arasında kardeşlik tohumları atılır. Gerçek birlik, beraberlik ve ahenk, o zaman kurulur. İşte bu ahengin bağı da sevgidir. Şu hâlde, kardeşlik sevgisinin en esaslı rolü, evrensel ahengin içinde bizleri duygumuzla ve fikrimizle sürüklemesindedir.

Kardeşlik sevgisinin şuurunu ve sıcaklığını denge hâlinde tutmak; daha doğrusu, kalbimizi ve kafamızı daima işlek bir hâlde bulundurmak, büyük ve mukaddes bir hayat ve olgunlaşma borcumuzdur. Bu borcu ödemekten çekindiğimiz anda,

Sevgi enerjisi; duygularını ve içgüdülerini kontrol edemeyenlerde samimiysiz şekillerde de tezahür edebilir. Ne mutlu, karşılıksız sevebilenlere...

hayattaki vazifelerimizin en önemlisini ihmal etmiş oluruz.

KARDEŞLİK SEVGİSİ

İşte ne yazık ki, bu gerçeği göremeyen ve duyamayan insanlık, bugün söz konusu ihmal-kârlılığının ıstıraplarını çekmekle meşguldür. Ve de bunu çekecektir. Ne zamana kadar? İhmal ettiği önemli vazifesindeki sorumluluklarının ağırlığını duyuncaya kadar...

Kardeşlik sevgisi yükselmenin en önemli gereği olunca, bu sevgiyi çiğneyen bugünkü insanlığın da doğal olarak ıstıraplardan kendini kurtaramayacağını kabul etmemiz gerekmektedir. Bu konuda başarılı olabilmek için de; düşüncelerimizi, tasavvurlarımızı ve duygularımızı, benlik ve kibirden kurtulmuş olarak, büyük bir feragatle hemcinslerimize karşı elimizden gelen yardımı yapmak yolunda sarf ederseniz, **kendimizden çok, başkalarını rahatlatmak birinci endişemiz olursa; gerçek ve âlemi kapsayan sevgiye hazırlanmış oluruz.**

Şu hâlde, insanlığın esaretten kurtulması için bir tek yol vardır. O da; kapsamlı bir sevginin insanlar arasında yayılmasıdır. Bugün, esaretin doğurduğu birçok felâketlerin ıstırapları arasında inleyen insanlığın yüzü, ancak bu idealin gerçekleştiği gün gülmeye ve mutluluk ışıklarıyla parlamaya başlar. İnsanlar arasında yüksek bir şuurun ve sıcak bir sevginin yerleşmesinden önce hiçbir toplumsal sorunun iyi bir şekilde halledilmesine olanak yoktur. Gerçek kardeşlik sevgisi, özellikle beşerî ilişkilerde, ahengi sağlayan, insanları ahenge ulaştıran vasıtaların en kudretlisi ve en harikulâdesidir.

O hâlde, olgunlaşmamızı tamamlamak için aynı zamanlarda faal birer varlık hâline girmeye çalışmamız gerekir. İşte kardeşlik sevgisinin başka bir rolü de, bize bu bakımdan hamleler vermiş olmasındandır. Çünkü şuurlu, kapsamlı ve sıcak bir sevgi her şeyden önce, insanın ruhunda derin heyecanlar ve duygular meydana getiren zengin bir kaynaktır.

.. GÜZELLİKLE ÖĞRENMEDİĞİNİ..

İnsanlık bugün yaygın olarak bundan yoksun olduğu için; insanları ahenge ulaştıracak ger-

()Anomi: Toplumların; büyük hamleler, sıçramalar yapmadan önce, büyük bir arayış ve açlık hâlinde, içine düştüğü boşluğun adıdır. Çünkü insan, daha önceki kısımlarda da belirttiğimiz gibi, doğa ile ne kadar çok birleşebilirse, hemcinslerini o kadar çok sevebilir. Bunun doğal bir uzantısı olarak "yaratıcılık" ortaya çıkar ki; ruh varlığının en önemli yeteneklerinden biridir.*

Sevgisiz
Yaşayamayız

çek kardeşlik sevgisine sahip olmadığı için derin bir boşluk (*) içinde bulunuyor. Kardeşlik sevgisinden yoksun olmasının başka bir sonucuda; hayatındaki ahenksizliktir. İnsanlar birbirlerini sevmiyorlar. Birbirlerine kinle, garezle, gururla, kibirle bakıyorlar. Sevgiden mahrum olan insanlar boğuşuyorlar. Güzellikle öğrenemediğini ıstırapla öğrenmeye çalışıyor. Daha önceki paragraflarımızda da söylediğimiz gibi, otomatik, şuur-suz yaşamının doğal sonucu bu...

İnsanın kendi yakınına karşı beslediği sevgi hissi insan gelişiminin en yüksek ve kesin bir kanunudur. Özetle, insanlar arası ahenksizlikten doğan tüm çirkin hareketler ve acı hâller, ahengi yapan kardeşlik sevgisinin yokluğundan ileri gelmektedir. Bu, onun doğayla bütünleşememiş olmasının eksikliğidir. Aslında, yukarıda sözünü ettiğimiz "kardeşlik sevgisi"ne ulaşmadan önce aşması gereken engeller vardır ki onlar da feragat, fedakârlık ve karşılık gözetilmeden, karşılık beklenmeden yardımlaşmadır.

İşte bunlarda başarı sağlanması; kibir ve benlik canavarlarının hegemonyasının sona ermesi ve gerçek sevginin bir güneş gibi insanın içinden doğmasına zemin hazırlayacaktır.

Herkeste bu hâl oluştuktan sonradır ki global bir birleşme beklenebilir. Bu birlik, her türlü beşerî düşüncelerden uzak, ruhsal bir birleşme olacaktır. Düşüncelerde, duygularda, fiil ve hareketlerde birlik. Başka bir ifadeyle; kolektifleşmek, plânlaşmak. İşte insanı (insanları) kemale götüren sevgi, bu tür bir sevgidir. İnsan böyle bir gelişimle, içinde bulunduğu evrenin bu köşesindeki ahengine daha sıkı sarılmış olacaktır. Gerçek kozmik hüviyetini o zaman bulmuş olacaktır. Başka gezegenlerdeki evrensel kardeşleriyle alışverişi ve iletişimi bugüne kadar olduğu gibi gizli kapaklı, var mı yok mu, inansak mı inanmasak mı şeklinden çıkıp, daha belirgin ve doğal bir hâl olacaktır.

O HÂLDE NE YAPALIM?

Madem ki gidişat, böyle dünyasal hatta evrensel bir birliğe doğrudur; İnatçı dünya insanı ne kadar direnirse dirensin, eninde sonunda gerçek dünya cenneti bu gezegende de kurulacaktır. O hâlde tez elden yapılması gereken nedir? Tanrı'nın evrene hâkim kıldığı ahengin içinde, ahenge uyumlu bir birim hâline dönüşmesi için yapılması gereken nedir? Dünyada var oluşumun gerçek amacına ulaşmak için, hem de gitgide daralan şu zaman içinde, bir an önce ulaşmak için yapılması gereken nedir? Önemini bir kez daha anladığımız ve ihtiyacımız olduğunu derinden hissettiğimiz sevginin en ince noktalarımıza kadar nüfuz edebilmesi için son bir gayretle neler yapacağız?

Yazımızın bu son paragraflarında belirteceklerimiz, devamlı okurlarımızın tahmin edecekleri gibi yeni şeyler olmayacaktır. Defalarca çeşitli vesilelerle söylediklerimizi, yazdıklarımızı bu vesileyle bir kez daha hatırlayacağız. Bunun gereksiz bir tekrar olduğunu sanmıyoruz. Çünkü samimî olarak biliyoruz ki, kurtuluş bundadır. Daha doğrusu bunların, bildiklerimizin uygulamasındadır.

İçimizde olan o sonsuz sevgi enerjisinin bizden dışa doğru ışıdamaya başlaması için uygulama şarttır. Bildiklerimizin uygulanması ve hâletinin yaşanması, şahsiyetle ilgili hâlden ferdiyetle ilgili bilgi hâline dönüştürülmesi şarttır.

Bu, söz konusu uygulama ile; sevgi enerjisinin, vicdan sesinin içimizden dışarı çıkış yolunu tıkamış olan dirençlerimizin, tortularımızın ve kabuklarımızın kırılması mümkün olacaktır. Bedenli ruh varlıkları olarak başarmamız gereken en büyük değişimlerden biridir bu. Ancak o zaman, yani evrensel sevgi enerjisini kendi varlığımız içerisinde keşfedebildiğimiz, kendi varlığımız içinde ona yer ayırabildiğimiz, sonra da her işimize, her hareketimize onu katabildiğimiz sürece bir sevgi insanıyız demektir.

HİÇ OLMAZSA ZİHİNSEL DÜZEYDE...

Bunun için sevgiyi en azından düşüncelerle beslemeliyiz. Bu çerçevede yapacağımız şey; bireyselliğimizi korumakla birlikte, sevgi enerjisini hiç olmazsa zihinsel düzeyde yaşamamız gerekir. En azından, önce nefret ettiğimiz duyguları nötralize etmenin yollarını aramak işimize yarayacaktır. Her türlü zıtlığı, tersliği teşvik etmekten, hatta bunları meziyet hâline getirmekten ziyade; en azından nötr hâle getirmek gerekir. Buda'nın ar-

zuları kontrol etmede öncü bir nötrleştirme aşaması budur. Onun için Budistler sürekli olarak meditasyon yaparlar. Meditasyon, namaz vs tüm öteki ibadet şekilleri bu amaca yönelik çalışmalardır. Amaç; arzuları belli bir irade gelişimi içinde bir amaca yönlendirmek, uyumsuz yanımızı islah etmektir.

Bu şekilde kendi varlığımızdaki dirençleri ne kadar çok ortadan kaldırır, zihinsel bir reorganizasyonu gerçekleştirebilirsek, gerçek sevgiyi yaşamış ve uygulamış varlıklar seviyesine ulaşmış ve oradan yeni uçuklara yönelme aşamasına gelmiş oluruz. Bu bizim elimizdedir. Bu işi zamanında başaranlar kendileriyle olan mücadelelerinde sevgi enerjisinin, varlıklarında rahatça dolaşmasını, her türlü uygulamada bu enerjiyi kullanmalarına engel olan her türlü engeli yıkmasını öğrenmişlerdi. Direnç büyükse, gerilim düşer. Ancak direnci düşürdüğünüz anda, bol bir enerji, bünyemizde etkinlik gösterme olanağı bulur. Unutmayalım ki, daha önce de belirttiğimiz gibi, o zaten bünyemizdedir, ama biz ona kısıtlamalar getiriyoruz, engeller koyuyoruz. Onu yaşamaya bir türlü yanaşamıyoruz.

Buradan açıkça anlaşılacaktır ki, gerçek uyanıklık, şuurlanma da (kıyam) buna bağlıdır.

Zihinsel kıyameti; bu sevgi enerjisine karşı kendi bünyemizde tutmuş olduğumuz dirençlerden kurtulma mücadelesi sırasında yaşayacağız. Onları ister istemez atmak zorunda kalacağız. İşte kıyametin zorluğu da buradan geliyor. Çünkü sarmaş dolaş olduğumuz o kadar çok dirençlerimiz, tortularımız, kabuklarımız var ki, bunları kaldırıp atmak çok ıstırap vermektedir, daha da verecektir. Bu, bir üst realiteye yükselmemenin verdiği ıstıraptır. Yükselmek için hafiflemek, sadeleşmek, tortulardan, safralardan kurtulmak gerek. Büyük kurtuluş için plânlarımızdan gelen tesire cevap vermek, yani o tesirin gereğini yerine getirmek lâzım. Başka bir ifadeyle; bireysel farklılaşmalar, ferdî değişimler, mensubu bulunduğumuz plânlarımızın tekâmülüne ve topyekûn olarak da "BİR" olana hizmet etmek dünyada tekrar tekrar bulunuşumuzun nedeni değil midir? Bu ahdimizi sevgi ile gerçekleştirmek zorundayız; çünkü-Bilgi Çağında Sevgi egemen olacaktır.

YARARLANILAN KAYNAKLAR:

1. "Bilgi ve Sevgi", B. Ruhselman (Ruh ve Madde Dergisi, 1991-Ekim).
2. "Sevginin Egemenliği", E. Arıkdal (Ruh ve Madde Dergisi, 1992-Kasım).

ÖTE ÂLEMİN GERÇEKLİĞİNİ KANITLAYAN DENEYİMLER

Jean-Luc BERAULT
Çev: Güneşi AKOL

TANATOLOJİ" ya da ölüm bilimi, temelde Amerika Birleşik Devletleri'nde doğmuş olan ve birkaç yıldır önemli bir gelişme göstermiş bulunan yeni bir bilim dalıdır (*). Ölüm, yani bu dünyayı ebediyen terk etme konusu daha önce dinin üstlendiği bir konuydu. Mısır'ın Ölüler Kitabı ya da Tibet'in Ölüler Kitabı gibi eserler gerçekten ölüm huzurla yaklaşmayı sağlayan törensel kitaplardı.

Çağdaş toplumların kutsallıktan uzaklaşması, yerine herhangi başka bir şeyi koymadan, bu desteği elimizden aldı. Bu sorun karşısında tıp, ölümün gerçekliği ve öte âlem sorunlarının bilimsel araştırma konuları olmadığını ileri sürerek, yaşamdan ölümüne geçiş

süresini yapay yollarla geciktirmekle yetindi.

1957'de Birleşik Devletler'de Herman Feijel tarafından **The Meaning of Death** (Ölümün Anlamı) kitabının yayınlanması bir zihniyet değişiminin başlangıcını belirledi. Bu eser, ölüm konusunda din bilgileri, filozof ve psikologlarının pek de yeni sayılmayan yazıları ile aynı zamanda fizikçilerin ve doktorların yazılarının gerçek bir antolojisiydi. 1968'de, ilk başkanı olan Austin Kutscher sayesinde New York'da Tanatoloji Enstitüsü'nün kurulmasıyla bir ileri adım daha atıldı. Bu bilimsel kuruluşun bünyesinde ölmekte olanları son sıçrayışa hazırlama yollarıyla ilgilenilmeye başlandı.

SON ANLARDA AKLIN İŞLEYİŞİ

Nostra dergisinde daha önce de kendisinden söz edilen, Chicago Üni-

versitesi psikiyatri bölümünden Doktor Elisabeth Kübler-Ross'un, rahipler, doktorlar ve hastabakıcılarla birlikte yaptığı çalışmalar, ilk başta, ölmekte olanlara nasıl yardım edebileceğimizi anlamamıza yardımcı oldu. Doktor Kübler-Ross'un araştırmaları onların gerçekten bir insanın ilgisine ve psikoterapik bir desteğe gereksinim duyduklarını kanıtladı. Ama artık umut edecek hiçbir şeyleri kalmayan bu insanların, daha sonra nereye geçeceklerini bildiklerine göre, son anlarda aklımızın işleyişi konusunda bize çok şeyler öğretebileceklerini anladı.

Elisabeth Kübler-Ross gözlemlerini, hemen, en çok satanlar listesine giren **On Death and Dying** (Ölüm ve Ölen Hakkında) kitabında topladı. Bu kitapta, özellikle can çekişmenin isyan duygusundan, önüne geçilemez olanı kabule kadar, beş safhayı ele alıyordu.

(*) *Sovyetler Birliği'nden bazı araştırmacıları, elbette resmî ideolojiye uygun düşen materyalist bir bakış açısıyla, tanatolojiyle ilgilendiklerini belirtelim. 50'li yıllarda Biyokimyacı Negovski ölüm anında beynin işleyişi konusunda önemli deneyler yaptı. Öte yandan, Tchou tarafından "İnsanın Bilinmeyen Güçleri Ansiklopedisi"nde yayınlanan ortak eser "Yaşamın Öte Yanı" bu sorunların yerini belirledi.*

Bundan sonra, Doktor Kübler-Ross klinik ölüm durumunu yaşamış, yani yaşamsal işlevleri durduktan sonra tıbbî canlandırma teknikleriyle yaşama geri döndürülmüş olan yüzlerce kişiyle konuştu. Bütün bu deneyimler üç nokta üzerinde birleşiyorlardı: Ruhun bedenin dışında dalgalandığı duygusu; bir huzur izlenimi ve nihayet, öte âlemde tanıdık varlıklarla karşılaşmış olmanın çok güçlü duygusu.

1975'de **Elisabeth Kübler-Ross** ve tanatoloji uzmanları, araştırmalarını karşılaştırmak amacıyla Indiana'da Richmond Earlham Koleji'nde bilimsel bir kongre düzenlediler. Burada yapılan tartışmalardan, katılanların büyük bir bölümünün daha birkaç yıl önce öte âlemin varlığı konusunda kuşku duyarlarlarken artık buna inanmaya başladıkları ortaya çıktı. Doktor Raymond Moody'nin **Yaşamdan Sonra Yaşam** kitabında ele aldığı araştırmalarıyla gözlemlerini belirtmesi bilimsel camiada ters bir tepkiye yol açtı; o kadar ki, mantıklı davranmak isteyen Elisabeth Kübler-Ross kararlılıkla ruhsal deneylere girişti.

Bu arada önemli bir eser olan Stanislav Graf ve Joan Halifax'ın **İnsanın Ölümle Karşılaşması** kitabı, tartışmalı dosyaya ağırlıklı parçalar ekledi, çünkü

yazarlarına bakılırsa en yeni bilimsel araştırmalar, öte âlemin bir kuruntudan ibaret olmadığını kanıtlamaya çalışıyorlardı.

Graf ve Halifax'ın girişimlerinin özgünlüğü, hem kanserlileri rahatlatmak için, hem de hastaları sembolik olarak kendi ölüm ve yeniden doğum süreçlerini yaşamaya yöneltmek için LSD'ye başvurmuş olmalarıydı. (Burada yeniden sözcüğünün altını çiziyorlardı çünkü gerçekten bilinmeyen bir evrende bir yeni doğuş söz konusuydu.)

Stanislav Graf ilk deneylerini 60'lı yılların başlarında Çekoslovakya'da, Prag Psikiyatrik Araştırmalar Enstitüsü'nde gerçekleştirdi. Bu deneyler yoğun bir psikolojik çalışma ve LSD'nin kullanıldığı bir dizi terapi seansını içeriyordu.

İnsanın Ölümle Karşılaşması kitabının yazarları: "Bu yaklaşım başlangıçta, teori için olduğu kadar pratik için de, psikanalize dayanıyordu." diye yazıyorlar. "Bununla birlikte, yıllar geçtikçe derin değişimler gösterdi ve psikodinamik (*) sorunların tedavisi, özellikle de birey tarafından bu psikodelik (**) seanslar sırasında yaşanan kişilik ötesi ve aşkın deneyimlere dayanan bağımsız bir terapi süreci hâline geldi."

Bu çalışmanın araştırma aşamasında, LSD

seansları uygulanmış olan bütün hastalar mutlaka, binlerce yıldır bütün dünyada mistik geleneğin farklı okullarında, tapınakların sıralarında, birçok eski uygarlıkların dinsel törenlerinde anlatılmış olan görgü ve deney alanlarına kendiliğinden geçmek üzere psikoterapinin dar çerçevesini aşıyorlardı.

En çok rastlanan ve en önemli olan olgu, bu ölüm ve yeniden doğuş deneyimlerini yaşama duygusu, arkasından da bir **kozmetik birlik duygusu** idi. Ölümle bu büyük karşılaşma çok karmaşıktı; biyolojik, duygusal, zihinsel, felsefi ve metafizik boyutlar araya giriyordu.

Bu ilk araştırmalardan sonra Stanislav Graf, Connecticut'da, New Haven Psikiyatrik Araştırma Vakfı'ndan bir üniversite bursu elde etmeyi başardı. 1967 Martı'nda Spring Grove Devlet Hastanesi'nde, başka araştırmacıların da, LSD'li psikoterapinin kanserli hastaların duygusal ve fizik ıstırapları üzerindeki etkisini inceleme düşüncesinde olduklarını gördü. Böylece Stanislav Graf da doğal olarak bu ekibe katıldı. Araştırmaların sorumlusu olan Walter N. Pahnke ise bu tür deneyimleri yönetmek için en uygun olan kişiydi, çünkü kendisi hem Harvard Üniversitesi diplomalı tıp doktoru, hem de

(*) **Psikodinamik:** Zihin faaliyetini inceleyen bilim.

(**) **Psikodelik:** Duyguları zenginleştirmek için kullanılan uyuşturucu madde.

karşılaştırmalı dinler konusunda doktordu.

PSIKODELİK ETKİ VE MİTOLOJİK YAZILAR

Ama 10 Temmuz 1971'de Walter Pahnke, tatili sırasında, dalış yaparken bir kazaya kurban gitti. O zaman Stanislav Graf, Spring Grove Hastahanesi ekibinin sorumluluğunu üstüne aldı, ertesi yıl da Joan Halifax, ortak tedavi uzmanı ve antropoloji danışmanı olarak kendisine katıldı. İşte **İnsanın Ölümle Karşılaşması** kitabında bize bu araştırmaların sonuçlarını anlatıyorlar.

Bu eserin en ilgi çekici yanı, psikodelik etki altında ölümlerini yaşayan hastaların **post-mortem** (ölüm sonrası) vizyonlarıyla mitolojik yazılar arasında birçok uygunluğun bulunmasıydı. Bu konuda Graf ve Halifax: "Psikiyatri ve psikoloji eserlerinde, gelecek yaşama ve ölümden sonraki spiritüel yolculuklara ait kavramlar, genel olarak ya bir ilk büyümlü düşüncenin görüntüleri ya da ölümlü kabul edememenin bir ifadesi olarak ele alınmışlardır. Ruhun daha sonraki maceralarının anlatımının, yaşanmış bir gerçeği aktarabileceğini düşünmeye başlayalı uzun zaman olmadı. Hatta bunlar kurtarıcı düşler arasında sayılıyorlardı. Bugün ise batı biliminin,

eski düşünce sistemlerinin karşısındaki katı ve kibirli yargılamalarının belki de vaktisiz var olduğunu düşünmeye başlıyoruz."

Yalnız Stanislav Graf ve Joan Halifax'ın değil, başka anatoloji uzmanlarının da araştırmalarının en ilgi çekici yanı, ölüme, önüne geçilmez bir şey olduğuna göre, artık bizi korkutmaması gereken doğal bir olay olarak bakmamızı sağlamalarıdır. Uzun vadede bu, elbette bugün olduğundan daha farklı, daha fazla meta-netle ölmeyi sağlayacaktır.

Bu daha da acildir, çünkü çağdaş toplumların önüne geçilmez gelişimiyle gitgide daha sık olarak hastanede ölüyoruz. Can çekişen kişi artık alıştığı çevrenin dışında bir hastane ortamında bulunmakta ve üstelik zihinsel olarak uyanık kalmasını engelleyen aşırı bir tedavi çabasının kurbanı olmaktadır. Ölümümüzün bizden çalındığını bile söyleyebiliriz.

Elizabeth Kübler-Ross **İnsanın Ölümle Karşılaşması** kitabı için yazdığı önsözde bu düşünceleri onaylayarak fikirlerini şöyle ifade etmektedir. "Karlis Osis, 35.540 ölümün koşullarını incelemiştir. Ölenlerin yüzde onunun ölümlerinden önceki saat boyunca şuurlu olduklarını görmek ilgi çekicidir. Ölenlere uyuşturucu verme alışkanlığımızın, onlara da, ailelerine de verdiğimiz kötü

bir hizmet olduğuna inanıyorum. Son saatleri sırasında ilaçların sinsi etkisine maruz kalmamış olan hastalar, geçiş anından önceki mutlu hâlleri yaşayabiliyorlardı. Bu hâller sırasında bizi bekleyen sevgili bir varlığın, bir barış ve adalet varlığının, bir rahatlık ve bütünlük duygusunun şuuruna varılır; bu hâller ölüm korkusunu aşar."

"Bu anda temel olarak beşerî içerikli olmayan bir vizyon da aynı biçimde tipiktir. Bu, bireyin dünyasal kişilikler arası ilişkilerden yoksun kaldığı geçiş dönemine karşılık gelmektedir; bu evre, bu plândan bir sonrakine geçiş sırasında her birimize yardım eden ve edecek olan 'yol gösteren eller'le ilişkiye geçilmesinden önceki dönemdir.

Her ne olursa olsun hiçbir şey doğal ölüm hâlini yaşayanlarınkıyle bu zihin durumlarına sokulmuş olanların ruh hâlleri ve vizyonlarının aynı olacağını doğrulayamaz. Bununla birlikte klinik bir ölüm durumundan sağ çıkmış olanların anlattıklarıyla benzerlikleri, bunları baştan reddemeyeceğimiz ölçüde çarpıcıdır.

Not:

Ölüme yakın deneyimlerle ilgili ayrıntılı bilgi için Ruh ve Madde Yayınlarından "Ölüm Anıları- Tıbbî Bir Araştırma (Dr. Michael SABOM)" adlı kitaba başvurabilirsiniz.

KURBAN

Kesilen kurbanın, niye kesildiğini fark etmek gerekir. Her zaman ve mekânın kendine özgü bir etki alanı olduğu gibi, etkilerin alınıp verilmesi ve onların bir mekanizmayı besleme tarzı vardır.

Bir devrin icaplarına göre bir hareket yapılır. Örneğin kurban olayı bunlardan biridir. Kurban, Samî dinlerinden önce -değişik biçimlerde de olsa- Hint'te, Amerika'da, Mısır'da geçerliydi. Orta Asya'daki çeşitli Türk ırkları, kurban ederek aynı tesir alışverişinde bulunuyorlardı.

Temel ilke, o realitedeki insan topluluğunun bağlı olduğu ruhsal plânla bağlantıyı sürdürmek için bazı enerji ve güçlere olan ihtiyacı karşılamaktır. Gerçi insanlar daha başka şekillerle de bu ihtiyaçlarını gideriyorlardı. Örneğin, insanların kendi zihinlerinin yayınlarıyla, kendi fiziksel bedenlerinin yayınlarıyla, hatta birbirlerini etkileyerek bu enerji üretebiliyordu.

Ancak asıl yapılmak istenen bu değildi. Bunlarla pek başarılı olamıyorlardı çünkü o kişiler bazı güçleri kullanabilmek için, fizik plâna en yakın olan güçlerle sempatische olmak durumundaydılar.

ŞOK HÂLİNDEKİ ÖLÜMLERİN YAYDIĞI TESİRLER

Dikkat edilirse, kurban edilen hayvan, kesim sırasında bir şok ve gerilim yaşar. Ruh ve beden ilişkisinin bu şok tarzındaki kesilişi anında aniden deşarjlar meydana gelir. Hayvanın psişesinden manyetik alanlar yayılır.

İnsan varlığı daha yüksek seviyeli bir titreşim içinde bulunduğu için, bu deşarjların farkına varamaz. Ama hayvanlar birbirlerinin

farkına varırlar. Örneğin kurban kesilen yerlerde, diğer hayvanlar çok tedirgindir. Çünkü bu şok sırasında ortaya çıkan karmakarışık etkilerden etkilenirler.

İnsanoğlu bu etkileri kendi lehinde kullanmak ister. Bunlar, o insanın ruhsal dünyayla olan iletişiminde kullanabilmesi için kendisine hazır malzemedir. Ancak bu kullanıma işlemi akılla kavranacak bir düzeyde olmaz. Tamamen bir zihin seviyesindedir ve bu yüzden insan bunun farkında olmaz. Şu andaki şuur alanında herhangi bir şey yoktur. Âdeta, iç içe bulunduğumuz öteâlemin en kaba düzeyinde bulunan esirî maddeye eşdeğer bir madde tarzında bir etki çıkar hayvanlardan.

İşte kitaplı dinlerden önce, özellikle Şamanların kullandığı böyle bir sistem vardı. Hayvanların anî ölümleri sırasında deşarj etkileri esirî maddeye çok yakın olan etkilerden yararlanarak, doğa, insanlar ve diğer canlılar üzerinde bir hâkimiyet kurmak ve onları kullanmak isteği bulunuyordu. Nitekim uygulamada da başarılı olmuşlardır.

KURBAN OLAYI ESKİ KÜLTÜRLERİN DEVAMIDIR

Ancak bu öyle bir sembolizm ki, sonradan hemen hemen her yerde kullanılmaya başlanmıştır. Şamanik kültürün girmedığı hiçbir dinsel tören yoktur. Belki kitaplarında olmayabilir ama halkın kendi uygulamaları içinde daima Şamanik bir inançla karşılaşmak mümkündür. Örneğin Türklerin kullandığı davul, Şamanın davulundan başka bir şey değildir.

Bu kültür Mısır ve Mezopotamya'da çok büyük uygulama alanları meydana getirmiştir. Buna zıtmış gibi görünen ancak daha

kestirme yoldan hareket edenler İnkalar olmuştur. İnkaların insan kurban etme gelenekleri, İspanyol fatihlerin Amerika'ya vardıkları 1500'lü yıllarda bile devam etmekteydi. Aynı zihniyetle yapıyordu ama tanrılara karşı yaranmak için yapıyor gibiydi. Öyle anlatılıyordu, çünkü başka türlü hiçbir insan bile bile ölüme gitmez. Yapılan iş, o insanın anı ölümünden deşarj olan enerjisi esiri maddeyle biraraya getirerek bir fenomen meydana getirmektir.

Günümüze uygun bir örnek vermek gerekirse, şifacı bir manyetizörün zaman içinde, rahatsızlık gibi çeşitli nedenlerle manyetik deposunun zayıfladığını düşünelim. Birbirlerini seven manyetizörler genellikle birbirlerine yardım ederler. Manyetik gücü yüklü olan, diğer arkadaşına kendi gücünden yükler. Böylece zayıflamış olan manyetizör hastalarına şifa vermeye yeniden devam eder.

Başka bir örnekle de bunu açıklayabiliriz. Metapsişik alanda, fizik medyumluğun en üst seviyesinde ektoplazmik medyumluk vardır. Değişik yeteneklere sahip bazı insanlar kendi fizik bedeninin ötesinde bulunan, ancak kendi özvarlıklarıyla bu bedeni arasında aracılık yapan çeşitli titreşim (şuur) alanlarına sahiptir. O alanlardan bir tanesinin kaba-laşmış hâli de o ektoplazmik maddedir. Bu, medyumun doğal deliklerinden, gözünden, kulağından, makatından, ağzından çıkan tül şeklinde bir maddedir.

Burada olanla, Şamanın elde etmek istediği arasında hemen hemen hiçbir fark yoktur. Atın kurban edilmesiyle ve kendisinin yapmış olduğu sürekli titreşimsel danslar aracılığıyla çeşitli enerjilerin yayılması sağlanır. Dansın temeli budur. Ama dans sırasında zihinsel olarak da böyle bir alan yaratmak gerekir. Zihin konsantrasyonuna bağlı olarak bedeni döndürmek, asıl önemli olandır. Nitekim Doğu sporlarında da anlatılmak istenen şey, insanın bedeninden yayılan büyük frekanslı titreşimleri zihnin kontrol altına alabilmesidir. Taoizmin temel felsefesi budur. Gerçek bir Tao hocası zihin yayınıyla karşı tarafta şok tesiri yaratır. Rakibin mantalini yere yıkar. Hedef, karşı rakibin mantaline

hâkim olup onu zararsız hâle getirmektir. Burada telepati de vardır, zihinsel telkin de vardır, geçici bir obsesyon hâli de vardır.

KESİM SIRASINDA ÇIKAN ENERJİLERİ KULLANMAK

İşte kurban olayının ardında yatan en büyük etkenlerden biri buradan çıkan enerjileri kullanarak hâkimiyet kurmaktır. Yoksa yoksul insanlara yardım etmek, onların protein ihtiyacını karşılamak için değildir. Üstelik günde 100 gr protein alması gereken bir insanın bu ihtiyacı, üç-dört gün et yedirerek karşılanamaz. Bu kurban olayının o dönemlerde neden getirilmiş olduğunun bilinmesi gereklidir.

Zaman ve mekân değişmiştir. Dolayısıyla kurban etmenin bu tip enerjileri kullanmak yoluyla öteâlemle ilişki kurmanın ve öteâlemin fizik maddeye çok yakın olan bölümlerindeki bazı başıboş enerjilerden yararlanarak Şamanik birtakım olaylar meydana getirmenin artık hiçbir yeri, zamanı ve kıymeti yoktur. Çünkü insanlar bunun çok üzerine çıkmış durumdadırlar. Şu anda yaşamakta olan varlıklar, artık o tarzda Şamanik bir yardımdan yararlanarak bir şeyler yapmak ihtiyacında değil.

GÜNÜMÜZ İNSANININ KURBAN ENERJİSİNE İHTİYACI YOK

Bizim o tür güçlere ihtiyacımız yok, çünkü zaten onların hepsi bizde mevcut. Onları kullanıyoruz. Kurban sırasında elde edilecek o süptil enerjinin diğer bir imkânı da maddeye olan tasarrufumuzu artırma ve güçlendirmeydi. Ama günümüz insanlığı birkaç yüzyıl öncesinden çok daha fazla bir şekilde maddeye hâkim durumdadır. Ve maddeyle dost olmuştur. Madde de bu yüzden kendi imkânlarını bizim elimize vermiştir: Bilimin getirmiş olduğu bütün olanaklar, günlük yaşamımızda kullandığımız şeyler... Ve özellikle bilgisayar. Bilgisayar öncesi yaşam ile sonrası yaşam arasında korkunç bir fark var-

Devamı S. 45' de

EVREN ve TANRI

Leon DENİS'den

Çeviren: Yavuz KESKİN

(Geçen Sayıdan Devam)

TANRI tasvirini, yapmaya çalıştığımızdan daha ötelere götürebilir miyiz? Ama tarif etmek, sınırlamak demektir. Bu büyük sorun karşısında beşerî zayıflık hemen ortaya çıkmaktadır. Tanrı kavramını ruhumuzla algılayabiliriz ancak; her türlü analiz bu konuda çaresiz kalır. Zamanı ve mekânı dolduran Varlık, elbette ki zaman ve mekânla sınırlanmış varlıklar tarafından hiç bir zaman tarif edilemeyecektir. Tanrı'yı tarif etmek istemek, onu sınırlandırmak ve hemen hemen inkâr etmek demek olacaktır.

Evensel yaşamın ikincil nedenleri açıklanabilmektedir, ama ilk neden, sonsuz yüceliği içinde kavranılamaz olma özelliğini daima koruyacaktır. Ölüm adlı kapıdan nice kez geçtikten sonra, ancak, onun hakkında bir şeyler anlamaya başlayabileceğiz.

Sözlerimizi özetlemek için diyebiliriz ki, hiç bir noksanlık payı bırakmamak kaydıyla Tanrı hayattır, akıldır, şuurdur. O, var olan her şeyi ezelden beri etkisi altında tutan nedendir. Gittikçe gelişen yetenekleri ve yüceliği ölçüsünde ve de bütünü ahen-gine ayak uydurarak evrim yarışına katılmak üzere her varlığın gelip, içinden hayatını çekip aldığı tek kaynaktır.

Böylece dinlerin sergilediği tanrısal-

gın, yani yıldırımlar saçan, kanlı kurbanlar isteyen ve ebediyen cezalandıran tanrısal-ğın çok uzaklarında bir yere varmış bulunmaktayız. İnsan şekilli ilâhlar bu güne kadar gelebilmişlerdir. Hâlâ daha Tanrı kavramına beşerî zaaf ve ihtiraslar maledilebilmektedir, ama böylece bu kavramın gerilemesine yol açılmaktadır.

Bu güne kadar insanoğlu, Tanrı'yı, sadece, kendisine özgü beşer kişiliği çerçevesi içinde görmüş ve şüphesiz bunun için de, Tanrı hakkında edindiği bir nebze bilgi, Tanrı'yı şu veya bu yeteneğiyle hayal ediş şekline göre değişiklikler göstermiştir. Duyular prizmasıyla bakıldığında, Tanrı, çok yönlü görünmektedir; doğanın tüm güçleri birer ilâhtır; çok tanrıcılık işte böyle doğmuştur. Zekâ yoluyla bakıldığında iki yönlüdür: Ruh ve madde; ikicilik de bundan doğmuştur. Arı mantığa ise üç yönlü görünmektedir: Ruh, varlık, beden. Bu görüş, Hint'in üçlemli dinlerine ve Hristiyanlığa hayat vermiştir. İrade yoluyla algılandığında veya tüm dâhiyane yetenekler gibi uzun sürede, ağır ağır kazanılan bir edinti niteliğindeki içsel algılama yoluyla kavrandığında, Tanrı Bir'dir ve Mutlak'dır. Evrenin üç temel prensibi, canlı bir bütün oluşturmak üzere onda birleşmektedir.

DAHA arı ve daha aydın varlıklar tarafından kavranışlarıyla orantılı olarak yücelen dinlerin ve sistemlerin çeşitliliğini açıklayan husus budur. Nesnelere yukarıdan bakıldığında görüş zıtlıkları, dinler ve tarihî olaylar daha üstün nitelikli bir sentez içinde açıklığa kavuşmakta ve birbirleriyle barışmaktadır.

Büründüğü çeşitli biçimleriyle birlikte Tanrı fikri, nice sistemin bir gün gelip üzerlerinde karaya oturduğu iki sualti kayasının arasında gelişme göstermektedir. Bu kayalardan biri, yani panteizm, varlıkların sonunda Tek Varlık'a ulaşip onun içinde eriyeceği kanısındadır. Diğeri, Tanrı'yı âdetâ insanla arasındaki ilişkileri tamamen ortadan kaldıracak kadar uzaklara yakıştıran sonsuzluk kavramıdır.

Sonsuzluk kavramı birçok itiraza hedef olmuştur. Her ne kadar anlaşılmasız nitelikli ise de, bu kavramı bir yana atmak mümkün değildir, zira bu, her şeyde kendini göstermektedir. Örneğin, kesin bilimler anıtından daha sağlam ne olabilir ki? Sayı, bu bilimlerin temel taşıdır; o olmazsa matematik de olmaz. Oysa, varlığı düşünce yoluyla kabul edilmekte olan sonsuz sayıları ifade eden sayıyı bulmak imkânsızdır. Bu yolda belki de asırlar harcanacaktır. Zaman ve mekân için de durum aynıdır. İnsan düşüncesi, görünen evrenin sınırlarının ötesinde başka başka sınırlar aramaktadır; ama bu yeni sınırlar, yaklaştıkça uzaklaşan, buldum derken kaybolan sınırlardır.

Bu iki deniz kayasından sadece bir felsefe kurtulmuş ve görünürde zıt prensipleri birleştirmeyi başarmış gibi görünmektedir. Bu, Galyalı Drüidler'in felsefesidir. 48 numaralı üçlüde bu konu şöyle dile geti-

rilmektedir:

"Tanrı'ya ilişkin üç zorunluluk vardır: Zatında sonsuz olmak, sonluya göre sonlu olmak ve dünyalar çemberi içindeki hayatların her durumu ile ilişki içinde bulunmak."

Hem sade ve hem de akılcı olan bu öğretiye göre, zatında sonsuz ve mutlak olan Varlık, yarattıklarında görelî ve sonlu olmakta; ruhların ileriliği ve gelişmişliği oranında sürekli olarak yeni yeni görünümler sunmaktadır. Tanrı, tüm yarattıklarıyla ilişki hâlinindedir. Yarattıklarını ortak bir bağ ile birleştirmek ve kendi muradını gerçekleştirmede onlara yardımcı olmak üzere ruhlarına nüfuz etmekte ve onları aşkıyla sarıp sarmalamaktadır.

TANRI esini (vahiy), daha doğrusu insanları eğitmek için Tanrı'nun verdiği bilgiler, onun yüce hizmetkârları olan ulu ruhlar aracılığıyla aşamalı olarak ulaşmaktadır bizlere. Tarihte göksel müdahaleler, beşer âlemlerinde, belli zamanlarda seçkin ruhların ortaya çıkışları şeklinde görülmüştür. Beşerî varlıkların gelişmelerini hızlandıracak özellikteki yenilikleri ve keşifleri, icatları gözler önüne sermekle ve toplumların yenilenmesi için zorunlu olan tinsel nitelikli prensipleri öğretmekle görevli kılınmış olan yüce ruhlar bu dünyada görev yapmışlardır.

Varlıkların evrimin sonunda Tek Varlık'ın içinde eriyeceği görüşüne gelince, Drüidizm Sögan'ı, yani diğer tüm çemberleri içine alan ulu çemberi, İlâhî Varlık'ın özel makamı olarak kabul etmek suretiyle bu görüşten ayrılmaktadır. Ruhların evrim ve ilerleyişleri sonsuzluk kavramı içinde sürüp gitmektedir; bunun için de evrime bir vade ve menzîl yakıştırmak imkânsızdır.

NİCE düşünürü meşgûl etmiş olan ve bir ara şöylesine bir göz attığımız sorunu tekrar ele alalım. Şüpheler, her varlığın ilk nedeni olan Tanrı, evrende kötülüğün, dolayısıyla ıstırapın sürüp gitmesine niçin göz yummaktadır, diye sormaktadır.

Fizik mutsuzluğun, üzüntünün veya buna benzer her türlü olgunun, gerçekte bir tür doğal olay olduğunu gördük. Nesnelere gerçek nedeni anlaşıldığı andan itibaren, bu olayların dokuncalı nitelikleri açıklığa kavuşmaktadır. Bir yanardağın püskürmesi, su dolu bir kabın kaynamasından daha olağanüstü bir şey değildir. Binaları yıkan, ağaçları deviren yıldırım ile, düşünemize aracılık eden elektrik kıvılcımı aynı türden olgulardır. Tüm şiddetli olaylar için durum hep aynıdır. Geriye fizik ıstırap kalıyor; ama bunun, duyarlığın sonucu olduğu bilinmektedir. Bu sonuç, varlığın, geri düzeyli yaşam formları içinde geçirdiği uzun staj dönemlerinden sonra, ancak gerçekleştirildiği bir fetihtir. ıstırap, insanı harekete geçirmek için gerekli bir uyarı ve uyarandır. Bizi kendimize dönüp düşünmeye mecbur etmektedir. Hırslarımızı yenmemize yardım etmektedir. ıstırap mükemmelleşme yoludur.

Fakat manevî ıstırapı, yani kötülüğü, cinayeti, cehaleti, kötülerin zaferini ve düristlerin bahtsızlığını nasıl açıklayacaksınız diyeceklerdir.

Her şeyden önce, nesnelere bakış açımız ne olacak? Eğer insan sadece evrenin, kendi iskân ettiği köşesini görürse ve sadece dünyaya şu kısa süreli uğrayışını göz önünde bulundurursa, o takdird ebedî ve evrensel düzeni nasıl anlayabilecektir? İyi ile kötüyü, gerçek ile sahteyi, doğru ile eğ-

riyi ölçüp tartabilmek için, şu andaki hayatımızın dar sınırlarının dışına taşabilmek ve kaderimizin bütününe incelemek gerekir. ıstırap gözümüze işte o zaman geçici ve yer-küremize özgü niteliğiyle görünecek, varlıkların iyiliğe yönelik evriminin geri düzeyli bir evresi olarak ortaya çıkacaktır. Mükemmel olan ideali şu fizik dünyamızda ve şu kısa ömrümüzün içinde değil, fakat dünyaların ve zamanların sonsuzluğu içinde aramak gerekir.

AMA yine de, türlerin ve ırkların çağlar içindeki ağır evrimi gözlemlenecek olursa; tarih öncesi çağların insanı, yani yırtıcı, iç güdüye sahip mağara insanımsısı ve onun acıklı hayat şartlarını incelenecek olursa; ve de bu hayat şartları günümüz uygarlığının ulaştığı sonuçlarla karşılaştırılacak olursa, varlıkların ve nesnelere mükemmellik idealine karşı gösterdikleri sürekli eğilim, işte o zaman açık - seçik gözler önüne serilmektedir. Apaçık olarak gördüğümüz olay hep şudur: Hayat daima gelişmekte, şekilden şekile girmekte ve zenginleşmekte, iyilikler toplamı durmadan artmakta, kötülükler toplamı azalmaktadır.

Daha iyiye doğru sürdürülen bu yürüyüş sırasında gerçi durmalar ve hatta bazen gerilemeler fark edilmektedir, ama unutmamak gerekir ki, insan özgürdür, dilediği gibi şu veya bu yönde karar verme yetkisine sahiptir. Gelişmesi, ancak ve ancak, iradesi, yasa ile uyum içine girdiği zaman mümkün olmaktadır.

İlâhî yasanın karşıtı demek olan kötülük, Tanrı'nın eseri olamaz; şu hâlde kötülük insanın eseridir, başka deyişle, onun özgürlüğünün sonucudur. Prensip olarak tıpkı gölge gibi gerçek varlığı olmayan bir şeydir, daha doğrusu bir kontrast görü-

nümüdür. Işığın karşısında karanlıklar nasıl kaybolup giderse, aynı şekilde, iyiliğin karşısında kötülükler de öyle yok olup gitmektedirler. Kısacası kötülük, iyiliğin yokluğundan başka bir şey değildir.

Tanrı'nın, pekâlâ mükemmel varlıklar yaratabileceği ve böylece, onları yeryüzü hayatının kararsızlıklarından kurtarabileceği öne sürülmektedir. Tanrı, kendi suretinde varlıklar yaratır mı, yaratmaz mı sorununu irdelemeden, hemen şu cevabı vereceğiz: Eğer böyle olsaydı, evrensel hayatın ve etkinliğin, çeşitliliğin, çalışmanın ve gelişmenin amacı söz konusu olamazdı; ve de evren, değişkenliği olmayan bir mükemmellik içinde donup kalırdı. Zamanlar içinde çabalarla sürdürülen muhteşem bir evrim olgusu, tatsız tuzsuz bir ebedî istirahatten daha güzel bir şey değil midir? Hak edilmiş ve özlem içinde elde edilmemiş bir nimet, hiç nimet sayılabilir mi ve ona kolayca ulaşmış bir kimse bunun değerini hiç bilebilir mi?

Her biri ışık için savaş demek olan hayatlarımızın tümü ele alındığında; çemberden çembere, sıçraya sıçraya mükemmelliğe doğru ilerleyen varlığın yukarılara tırmanışı göz önünde bulundurulduğunda, kötülük sorunu derhal eriyip yok olmaktadır.

GERİ madde bölgelerinden, ortamlarından çıkıp ruhlar hiyerarşisinin basamaklarını tırmanmak, ihtiras boyunduruğundan kurtulmak, tüm er-

demleri ve tüm bilimleri bir bir fethetmek: Tanrı, ruhları işte bu amaç için yaratmış ve sonra da mücadele ve çalışmalarımızın sahneleri demek olan dünyaları yine bu amaç için, onların istifadesine ayırmıştır.

Tanrı'ya inanalım ve şükredelim! Her şeyi bizim hayrımıza olacak şekilde düzenleyen cömert Tanrımız'a inanalım; daima şunu hatırmızda tutalım: Eğer onun esrinde bir eksiklik var gibi görünüyorsa, bu, bizim cehaletimizden, aklımızın yetersizliğinden ileri gelmektedir. Tanrı'ya, yani evrende adaletin kesin zaferine yön veren büyük Doğa Ruhuna inanalım. Tüm ıstırapları telâfi eden, tüm acılara karşılık olarak sevinç bahşeden bilgeliğine inanalım ve bizim için hazırladığı kadere doğru seve seve ilerleyelim.

Fırtınalarda, en acımasız hayat sınavlarında, uçurumların kenarlarında olduğu gibi zindanların dibinde de, daima ve daima bir İlahî Yasa'nın üzerimize kanat germekte, eylemlerimizi yönlendirmekte olduğunu; mücadelelerimizin, acılarımızın ve göz yaşlarımızın ödülü olarak bize övünç ve mutluluk lütfettiğini bilerek ve yüzümüz göklere dönük olarak hayat sürmek şüphesiz hoş, güzel ve teselli verici bir şeydir. İyilik yolunun yolcusu olan bir insanın kudreti bu düşüncede yatmaktadır.

(Kaynak: RUH ve MADDE Yayınlarından)

Leon DENIS'in "EBEDİ OLAN RUHTUR" adlı eseri)

BİR KONUŞMA NASIL YAPILIR?

OMNİ'den Çeviren
Ayhan Tolaybenk

Hiç yapmamış olanlar için hayatta en korkunç şeylerden biri, kendisinden bir konuşma yapmasının istenmesidir.

Böyle bir durumda muhtemelen ilk tepkiniz, "Niçin ben?" diye sormak olacaktır. "Benim söyleyecek hiçbir şeyim yok ki." Sizden istendiğine göre, birisinin bunu sizin yapacağınızı düşünmüş olması güven verici (bu sık sık olmasa da) bir etken olabilir. Gerçek olan bir şey varsa o da şu: Her birimizde başkalarının ilgisini çekebilecek bir malzeme deposu vardır. Bu malzemelerin bir konuşma hâline getirilmesinin de herhangi bir mantıksız yanı yoktur.

Konuşmayı Niçin Öğrenmek Zorundayız?

Korku verici olduğu ka-

dar, ister yirmi kişilik bir toplantı masasında, ister bin kişiyle dolu bir salonda olsun, başkalarının önünde konuşabilmek bir insan için gerçekten çok önemlidir.

Konuşabilmek, okuduğunuz sınıfta daha iyi notlar demektir. Emlâk vergisinin artırılmasına karşı belediye meclisinde tartışabilmek demektir. Tasarımlarınızı üst düzey yöneticilerinize kabul ettirebilmek demektir.

Konu Nasıl Seçilir?

İlk olarak büyük bir olasılıkla bildiğiniz bir konuda konuşma yapmanız istenecektir. Ama öncelikle seyircinizi tanımanız gerekecek. Kimdir onlar? Hangi ihtiyaçlarla oraya gelmişlerdir? Nelere ilgi duyabilirler? Sunacağınız konu hakkındaki bilgileri ne kadardır? Kadınlar Klübü'nde yapacağınız konuş-

Konuşma yaparken dinleyicilerden korkmayın; siz konunuzu daha iyi biliyorsunuz.

mayla Otomobil Üreticileri Derneği'nin düzenlediği akşam yemeğindeki konuşma birbirinden çok farklı olacaktır.

Söyleyeceğiniz Şeyleri Nasıl Plânlayacaksınız?

İşte ev ödevinizi yapmanız gereken yer burasıdır.

Önceden ne kadar çok terlerseniz, kürsüye çıkar çıkmaz dökeceğiniz ter o kadar az olacaktır. Konunuzu tüm ayrıntılarıyla araştırın. Kütüphanelerdeki konuyla ilgili olay-

ları, alıntıları, kitapları, dergileri ve gazete makalelerini gözden geçirin. Uzmanlara danışın. Onlara mektup yazın, telefon edin, malzemenizde yardımcı olacak görüşmeler yapın.

Kısacası, o ana kadar kullandığınızdan çok daha fazla malzeme toplayın ve öğrenin. Ortaya çıkan bilgilerin size ne kadar çok güven aşılayacağını tahmin edemezsiniz.

Şimdi bir düzenleme içinde yazmaya başlayın. Bu konunun otoriteleri iyi bir konuşmanın üç temel bölüme ayrıldığını söyler: Sunuş, gelişme ve sonuç.

Sunuş: Seyirci kararını çok çabuk verir. Bir dinleyici, havaya girdiği zaman, onu değiştirmek çok zordur. İşte bu nedenle sunuşlar oldukça önem taşır. Konuşmanın kaygısız ve neşeli bir tonunda olması gerekiyorsa, konuşmacı, konuşmasına konusu ya da kendisi hakkında yumuşak bir öykü anlatarak başlayabilir. Ancak yaptığınız esprilere dikkat edin; özellikle uzun kelime oyunlarına dayanan esprilere. Nedeni pek belli değildir ama küçük bir oturma odasındaki birkaç konuğu rahatsız eden bir espri, büyük bir toplantı salonundaki insanlar üzerinde, sanki amfiden çıkmış gibi büyük bir ters etki yaratır.

Gelişme: İyi hazırlanmış bir konuşmanın gelişme bölümünde dört ana amaç vardır: 1) Eğlendirmek, ki muhtemelen en zorudur. 2) Eğitmek, ki eğer konuşmacı

Kürsünün arkasına sığınmayı, korkmayı, sayfaları karıştırmayı ve metni okumayı bırakın; gevşeyin, hareket edin; dinleyicilerle konuşun.

araştırma yapmış ve konuyu da iyi biliyorsa en kolayıdır. 3) İkna etmek, ki bir malın sunuluşunda, politik bir toplantıda, ya da bir kentte yapılan mitingde kullanılır. 4) Telkin etmek, ki satış toplantılarında, bir mabette ya da moral verici kısa konuşmalarda kullanılan amaçtır.

Sonuç : Burası "emir vermeniz" gereken yerdir. Konuşmanın bitiminde bir ya da iki cümleyle sonuca varabilirsiniz. Ki bunlar, konuşmanın ana hatlarının kısa bir özeti ya da konuşmacının nakletmek istediği şeyi en çok kapsayan bir ifadenin tekrarı olabilir. Son bir iki cümle özellikle izleyicilerin alkışına sebep olmalıdır. "Konuşmamı bitirirken..." ya da "Son söz olarak şunu söylemek isterim ki..." gibi ifadeler bu amaca çok uygundur.

Konuşma hazırlandıktan sonraki tüm sözcükler tek tek yazılmış da olabilir, ana noktaları küçük kartlara yazılmış da olabilir- en büyük sorun, konuşmanın sunuluş biçimidir. Genelde amaç konuşmanın kâğıttan okunmasıdır. En azından okuyormuş gibi bir izlenim vermeme gerekmektedir. Dinleyici, bir sonraki sayfayı çevirmek için baş parmağını ıslatarak kürsü üzerindeki bir yığın kâğıdı tek tek okuyan bir konuşmacı gördüğü zaman dehşete düşebilir.

İrticalen Konuşmak

En iyi konuşmacılar, sözlerini ezberlemiş olsalar

Neden konuşma yapmanız gerekir? Dört sebep vardır (soldan sağa): Telkin vermek ve harekete geçirmek için, ikna etmek için, eğlendirmek için ve eğitmek için.

bile irticalen konuşuyormuş gibi bir görüntü verenlerdir. Bunun en iyi yolu bir konuşmayı kelime kelime değil de konu konu öğrenmektir. Sözlerin arka arkaya ve kolayca oluşması için dikkatli bir hazırlanma ve çok fazla uygulama gerekir. Mark Twain bir konuşmasında, "Irticalen yapılan iyi bir konuşma için üç haftaya gerek duyulur." demişti.

Prova yaparak zaman geçirmeyin. Bir konuşmayı sunmak onu okumaktan daha uzun zaman alır. Birçok konuşmacı düzenli olarak dakikada yaklaşık yüz kelime kullanır.

Konuşmanın Kısa Olması Bir Yetenektir

Eğer sınırlı bir süre içinde konuşmanız istenmişse, konuşmanızı bir ayna önünde yapmak ve size ayrılan süre bittiğinde de durmak güzel bir fikir olabilir. Daha sonra da

konuşmayı ona göre kesersiniz. Yapacağınız konuşmayla ne kadar çok tanışırsanız kendinize olan güveniniz o kadar çok artacaktır.

Bu tür konferanslara sık sık katılanlar kısa konuşmanın bir yetenek olduğunu bilirler. İdeal süre yirmi dakikadır. Bir saatlik süre bir izleyicinin rahat rahat dinleyebileceği süredir.

Kısalıktan söz etmişken söyleyeyim. Bir açılış töreninde yapılan en kısa konuşma George Washington'a aittir: Sadece 135 kelime. En uzun ise 1841'de William Henry Harrison tarafından yapıldı. Dişleri takır takır titreten dondurucu bir rüzgârda iki saat içinde 9000 kelimelik bir konuşma yapmıştı. Ertesi gün gripten yatağa düştü ve bir ay sonra da zatürreden öldü.

Dilbilginizi Kontrol Edin

Uygun anlamlar ve hece-

lemeler için daima bir sözlüğe başvurun. Kelimeleri yerinde ve düzgün anlamlarıyla kullanın.

Salonda Olumlu İnsanlara Bakın

İzleyiciler arasından başkınızı odaklaştıracağınız iki ya da üç kişi seçin. Bunlar farklı yerlerde oturmuş olsunlar; böylece dikkatinizi her yere veriyormuş gibi olursunuz. Konuşmadan hoşlanıyor gibi gözükene insanları seçin.

Soruların Faydası

Konuşmanın sonunda sorular için zaman ayırmak iyi bir fikir olacaktır. Teknik ya da moral verici bir konuşma bir soru bölümüyle daha bir canlılık kazanabilir.

Kalabalık

Ne kadar çok insan olursa, konuşmak o kadar çok kolaylaşır. Çünkü seyircilerin gös-

tereceği ilgi ve konuya olan tepkileri artacaktır. Birçok kişi buna inanmaz. Perdenin arkasından bir göz atarlar ve eğer salon ağızına kadar doluyorsa yutkunmaya başlarlar.

Sahne Korkusu

Heyecandan oluşan mide sancılarını çekmeyen çok az konuşmacı vardır. Onların zarardan çok yarar getirdiğini, ölümlere yol açmadığını bil-

mek dışında pek tedavileri yoktur. Sinirleri gerdiği için böyle bir gerilim konuşmacıların daha verimli olmalarını sağlar. Edward R. Murrow sahne korkusunu "mükemmel olmanın teri" diye nitelendirir. Mark Twain bir defasında kürsüye çıkmaktan çok korkan bir arkadaşını, "İzleyicilerin senden çok fazla bir şey beklediklerini sakın sakınma." diyerek rahatlatmaya

çalışmıştı. Bana göre iyi bir hazırlanma ve fikirlerinize duyduğunuz inanç ile kürsüye çıkabilir ve güzel bir sürpriz bekleyebilirsiniz.

Alkışları duymak ne duygudur bilseniz! Alkışlar dindikten sonra hep aynı şey olur: Konuşmacı sonraki ayın toplantısında yer alabileceğini söylemek için konferansı düzenleyen yetkili kişiyi harıl harıl aramaya başlar.

EVRENİ YENİDEN DÜŞÜNÜŞ Baştarafı S. 14' de

ima ettiği şekilde, **hiçlikten zerrelere nasıl yaratıldığını kimse bilemez.** Fakat Hoyle'un teorisinin kuvveti, özel içeriğinden çok, kavram stiline yatmaktadır. Londra, Birkbeck Koleji'nden Profesör Davit Bohm'un şiddetle iddia ettiği gibi alışlagelmiş analitik düşüncede parçalara ayırma, anlamamızı büyük ölçüde önleyebilir. Hoyle'un makrokosm (evren) ile mikrokosm (gezegen Dünya'yı) bağıntılandıran çok disiplinli yaklaşımı, gelecekteki bilimcilerin Yeni Düşünüşünü önceden çok iyi

uygulamak olabilir.

Konuşması için Hoyle'a teşekkür eden Sir Bernard Lovell onun üç adet mücadeleye çağrı ortaya koyduğunu belirtti: Biokimyada, jeofizikte ve meteorolojide. Bu çağrının çok daha derinlere gittiğinin ve bunun bilimsel tavır ve yöntemin yeniden bir düşünülmesi için bir çağrı olduğunun kavranılması, belki de zaman alacak.

NEW SCIENTIST'ten

Çeviren: Yüksel DEMİREKLER

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat:19.30-21.00)

6 TEMMUZ	Öte Âleme Yolculuk	Reşat GÜNER
13 TEMMUZ	Maddenin İnsana Etkisi	Elvan ÖĞÜT
20 TEMMUZ	Varlıksal Alanlar ve İnsan	Engin EMİR ve Oya TİMURDOĞAN
27 TEMMUZ	Birlik ve Beraberlik İliki	Hasan SEZER ve Timur ÖZDEMİR

Yer: İzmir Ruhsal Araştırmalar Derneği, İnönü Caddesi No:398 B-1 Daniş Apt.
Susuzdede Hatay/İZMİR Tel: 43 98 54

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

KUNDALİNİ Baştarafı S.20'de

Kendimden başka, bu olaya üç ayrı kişide daha şahit oldum. İşaretler her seferinde aynıdır. Uyanışın beden üzerinde yapacağı etkiye ilişkin Goa-Ashramlar'dan önemli bilgiler alınabilir.

Beden fonksiyonlarının serbest kalan bu yeni enerji sayesinde yüksek bir hızla çalışmaya başlamaları, aylar veya seneler sürebilir. Başarılı durumlarda şuur bir değişime uğrar ve kişi, daha önce hiç tanımadığı yetenekler kazanabilir.

Kişi fiziksel bir aksaklık yüzünden bu dereceye ulaşmasa bile, yaşadığı psikolojik haller, bu fenomenin büyük bir kısmını açıklamaya yetecek kadar önemlidir.

Bu kısa açıklama, kundalini araştırmalarının amacını ve önemini açıklamaya yetecek kapsamdadır. Bilimin tüm alanında, kundalini araştırmalarının bize vaat ettiği düşünülmez imkânları içeren başka bir araştırma dahı yoktur.

Bu güç, insanlığı, birbirleri ile amaçsızca döğüşen ve kendi varlıklarından habersiz bir sürüden, ruhlarında aydınlanmanın en yücesini yaşamış uyumlu bir topluluğa dönüştürecek tanrısal bir "mekanizmadır". Yüce kundalini gücünden başka, kavga içinde ve savaşın eşğinde yaşayan insanlığa mutluluk ve başarı verebilecek hiç bir bilim dahı yoktur. Ayrıca kundalini, uzun zamandan beri süregelen akıl-inanç, bilim-din arasındaki

ikiliği giderebilme imkânını da vermektedir.

Böyle bir araştırmadan elde edilecek veriler, akli dengesi bozuk milyonlarca insan için kurtuluş kaynağı olacaktır. İnsanların politik ve sosyal sistemlerini kan dökmeden geliştirebilmeleri için gerekli ölçüleri verecektir.

Bu verilerin ışığında, yoga bildiğimiz en iyi yöntemdir. Yoga, Hindistan'ın Rishileri, büyük ermişler gibi "bitmiş ürünler", her zaman için krallardan daha yüksek bir derecede tutulmuştur. Vedalar zamanından beri bunlara, güven, barış ve mutluluğun sırlarını bilen insanlar gözü ile bakılmaktadır.

Ne yazık ki, son senelerde bilimin getirdiği yenilikler sayesinde, maddî gelişme o derece ilerlemiştir ki, yoganın, insan ruhu ve spirittüel gelişimi üzerinde yapabileceği olumlu etkiler hemen hemen tamamen ihmal edilmiştir. Bu disiplinle ilgili araştırmaların başlaması sonucu, Hindistan'ın spirittüel öğretisi yoganın verebileceği değerler (aydınlanma, olağanüstü bilgi hazinesi, entelektüel ve sanatsal yetenekler, psikolojik güçler ve diğer olağan dışı yetenekler) göz önünde bulundurulmamaktadır.

Zamanımızdaki yoganın iyileştirici etkisiyle ilgili araştırmalar, aküpunktur ve doğal iyileştirme metotları gibi mutata olmayan tedavi metotlarıyla aynı derecede

tutulmasına; asanalar ve nefes alıp verme alıştırmaları da bir jimnastik öğretisi seviyesine düşmesine neden olmaktadır. Bu araştırmalar da önemlidir, ne var ki, yoga bu şekilde yanlış tanımlanmış olur. Yoganın esas amacı, insana, sahip olduğu potansiyelinin tamamını kullanabilme imkânını verecek kapıları açmaktır.

Böyle bir araştırma birçok engelle çevrilidir ve gerçekten zor olacaktır; ne var ki, bu bilgileri unutulmaktan kurtaracak tek imkân da, yine böyle bir araştırmadır.

Herhangi bir başarı elde edebilmek için sabır göstermek şarttır. Psikolojik fenomenlerin araştırılması, doğadaki ölü güçlerin anlaşılmasına yöneliktir. Kundalini gücünün araştırılmasındaki amaç ise, yaratıcı güçlere gidecek kapıyı aralamaktır. Bu yüzden, araştırmayı yapanlar çok büyük sorumluluk yüklenmektedirler. Bu fenomenin şimdiye kadar gizli kalan gücünün araştırılması ve açıklanması için gerekli zamanın geldiğini inanıyorum. Vedalar'ın dili ile konuşmak gerekirse: Bu önemli görevde, Tanrı'nın bizi yönetmesi, kalplerimizin ve düşüncelerimizin bir olması için dua edelim, çünkü günümüzün sorunlarını çözebilecek tek güç kundalini'dir.

(Esotera - Sayı: 497'den
Çeviren: Öner KARATEKİN)

Dinle neyden kim hikâyet etmede, ayrılıklardan şikâyet etmede. O şikâyet, vatan-i aslının özlemidir. Kendinize olan samimiyetiniz, Asl'a olan samimiyet kadar olsa, dağlar erirdi. Asl'a sadıklar, kendine sadıktır. Dolayısıyla sadakat, Asl ile kendini bir görmektir. Bütün varlıklar -bircümle yaratık- Asl'ına sadığı arar.

SADIKLAR PLÂNI

—Sevgili Okuyucular (Baştarafı Sf. 1'de)—

şeyi ayakta tutan, onların yapısal niteliğini koruyan Bilgi enerjisidir.

Hepimiz, "devre sonu" beşeriyetine mensup olarak, Yüce Bilgi Işığının yayını altında, onun yüce etkisi altında her an bulunmaktayız.

Dünya'da gözlediğimiz hızla artan yozlaşma ve gemi azıya alma durumu, Yüce Etki'ye giderek daha çok maruz kalmanın bir sonucu olarak ortaya çıkmaktadır. Yani "**varlıklar sahip oldukları zemin ile Yüce Bilgi Işığının zemini arasındaki titreşimsel dengeyi kura-bilmenin çabası içerisindedirler**".

Yozlaşma ve azma şeklinde gözükken bu yaygın telâş ve bocalama'nın temelinde, gene de hizmet etme eylemi bulunmaktadır. Artık uyum ve esnekliği kavram hâlinde benimseyip yaşamaya çalışmanın bir ötesine geçip onu yetenek hâline getirmek zamanıdır.

Bütün insanlık ellerindeki bilginin "**esasına**" (orijinaline) doğru hızla yol almak zorundadır. En büyük yaygın vazife budur. Ne mutlu bu yolda kendilerini hizmete adanmış olanlara!...

Selâm ve Sevgiler

ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU

● CUMARTESİ KONFERANSLARI (Saat:14.00-16.00)

3 TEMMUZ	Yeniden Doğuş (Reenkarnasyon)	Saadet İŞIKTAŞ
10 TEMMUZ	İnsanın Geleceği.....	Emre ÜLKER
17 TEMMUZ	Ahiret Hayatı Nasıldır?	Ercüment KAYA
24 TEMMUZ	Psişik Yeteneklerimiz	Günay YALÇIN
31 TEMMUZ	İnsan ve Sevgi	Atilla UYSAL

Yer: Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği, Necatibey Cad. No: 72/7 06430 ANKARA
Tel: 229 54 46 **NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.**

KKTC METAPSİŞİK ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU

● CUMARTESİ KONFERANSLARI (Saat: 21.00-22.30)

3 TEMMUZ	Video Gösterisi
10 TEMMUZ	Halka Açık Sohbet: Spatyom
17 TEMMUZ	Halka Açık Sohbet: Deneysel Ruhsal Araştırmalar
24 TEMMUZ	Halka Açık Sohbet: Radyestezi
31 TEMMUZ	Video Gösterisi

Yer: KKTC M.A.Derneği, Namık Kemal Meydanı Naim Efendi Yolu No:2 Magosa/KIBRIS
NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

DIŞ BASINDA PSİ

"BÜYÜK BABAM ÖLDÜ"

• Dennis A. Ambrosé •

1983

'ün Şükran
Gecesi ba-
bam Joseph

Ambrosé'nin vefat etmiş olduğunu hastaneden aldığı bir telefon haberiyle öğrenmiştim. Kansere olan on yıllık mücadelesi nihayet sona ermiş bulunuyordu. O, on yıldan beri çektiği derften kurtulmuştu ama bunu torunu ve kızım 4 yaşındaki Jenny'ye nasıl anlatacaktık?

Geride Jenny için sadece anılar kalmıştı: Arka bahçedeki beyzbol maçları, arabayla kır gezintileri... Bunlar uzun yıllar küçük Jenny'nin hafızasından kolay kolay silinmeyecek anılardı. Şimdi sevgili büyükbabası yaşamından birde nbire yok oluvermiş, hafta "Allahaismarladık." demeye bile fırsat bulamadan...

Defnedilişin ikinci gecesi Jenny rüyasında konuşmaya, ağlamaya başladı. Daha önce, uykularıyla ilgili hiç bir sorunu yoktu. Karım Jackie ve ben bundan doğul olarak çok endişelenmeye başlamıştık. İşin tuhafı, Jenny'yi uykusundaki söz konusu huzursuzlukları sırasında uyandırdığımızda ne rüyasını hatırlıyor, ne de niçin ağladığını söyleyebilirdi. Sevgili büyükbabasının toprağa verilmesini müteakip üç hafta boyunca hemen hemen

Dennis A. Ambrosé

her gece bu durum devam etti. Kendisini neyin ağlattığını da hiç bir zaman hatırlayamadı.

Aynı yılın 14 Aralık gecesi bizim yatak odasının bir köşesinden gelen tok bir sesle birden uyandırıldım. O köşede bulunan küçük tahta masanın üzerinde Jenny'nin son çekilen resimlerinden birisi çerçeveli olarak duruyordu. Uyanır uyanmaz faltaşı gibi açılmış gözlerle o çerçeve-

nin üç kez 30 cm kadar havalanıp tahta masanın üzerine düşmesi dehşet verici bir şeydi doğrusu.

O andaki hâlimi kelimelerle tanımlamanın olanaksızlığını taktir edersiniz... Bir an için rüya gördüğümü düşünmedim değil. Ama Jenny'nin bitişik odadan gelen hiçkırık sesleri rüya görmediğim kanıtıydı. Evet, kızımız her zamanki gibi gece ağlamalarına başlamıştı.

Korkmuş ve şaşırılmış olarak Jenny'nin odasına koştuğumda onu yatağının kenarında oturmuş ağlar vaziyette buldum. Hiçkırıklar içinde gözlerini duvara dikmiş ağlıyordu. "Ne oldu, kızım?" diye sordum. "Neden ağlıyorsun gene?" "Büyükbabam, büyükbabam öldü, baba." dedi ve devam etti. "Artık buraya gelmeyeceğini de söyledi."

Doğrusu bunları kızımdan işittikten sonra tüm vücudumda, tepeden tırnağa tatlı bir sükûnetin rahatlığını hissettim. Her nasılsa, bir şekilde sevgili büyükbabasının artık dünyada olmadığını anlamıştı. O geceden sonra rüyalar ve uyku-

larıyla bir sorunu kalmadı. Şimdi 9 yaşında. O Aralık gecesinden bu yana büyükbabasından da söz etmedi bir daha... Hatta büyükbabasının mezarına götürmemizi bile istemedi bizden...

(FATE Mart 90 dergisinden)

TIPKISININ AYNISI

• Mary Anne Morgan •

MaryAnne Morgan

lar amcam Frances Callahan tarafından işletilirdi. Saman yığınlarının üzerinde oynarken, bahçeden kopardığımız elmaları yemeye çalışırdık. En çok sevdiğimiz oyun yeri de tavan arasındaki saman ambarydı.

Bir gün öğle vakti bu favori oyun yerimizin tam altına ağızına kadar saman yüklü bir arabanın bırakıldığını gördük. Bir çocuk için bundan daha güzel bir fırsat olamazdı. Saman arabası aşağıdan çekilmeden sırayla bir o, bir ben tavan arasından arabadaki yumuşacık samanların üzerine atlamaya başlamıştık bile... Arada bir durarak, elmalarımızdan bir kaç diş ısıyor, hem de çene çalışırdık. Böyle bir aradan sonra elmalarımız bitince yüksekte saman yüklü arabaya atlama oyunumuza devam etmek üzere ilk önce ben kalktım. Tam kendimi aşağıya bırakacağım sırada, birden kafamın içinde güzel bir kadın sesi yankılandı: "Hayır, Mary Anne..." Bunun üzerine ben ister is-

temez geri çekildim ve sıramı Patty'e verdim.

Patty tereddütsüz kendini aşağıya bırakıverdi. Ama bu atlayışta, her zamanki tatlı kahkahası yerine tok bir "küüt" sesinin ardından acı bir çığlık duyuldu. Evet, biz yukarıda elmalarımızı yerken ve çene çalarken aşağıdaki saman arabası gitmiş; sevgili kuzenim yumuşacık samanların yerine doğrudan doğruya kuru toprağa düşmüş ve leğen kemiğini kırmıştı.

Sonradan Patty'nin annesi Florence Callahan benim niçin atlamadığımı sordu. Ben de o sırada bana, "Hayır, Mary Anne." diye seslenen bir kadın sesinden dolayı atlamamış olduğumu söyledim ama doğrusu bana inanmamıştı. Haksız da sayılmazdı. Bununla ilgili elimde bir kanıt bulunmalıydı. Sonra büyükbabam Frank'ın bana zaman zaman, daha doğrusu oldukça sık bir şekilde, "Bu kız Annie'nin tıpkısının aynısı..." demekte olduğunu hatırladım.

Yıllarca sonra, 15 yaşlarımda falan, bu bayanı gördüm. Bana benziyordu. Nasıl mı? Bir gün öğleden sonra, uzanmış yatağımda yatıyordum. O gece de özel olarak bir yere davetliydim. Evet, o hanım bu kez rüyamdaydı. Bana yine sadece, "Hayır." demekle yetindi. Evden dışarı çıkmamamı, zira büyükbabamın, babamın yardımına ihtiyacı olacağını ima edi-

yordu.

Evet, o gece büyükbabam öldü.

Bu bayanla ilgili olarak yıllar sonra bir rüya daha gördüm: İlk seferde rüyamda gördüğüm hanımın kendim olduğumu sanmadım dersem yalan olur. Fakat ben değildim. Güzel fakat modası geçmiş bir saç tuvaleti vardı. Rüyamda babamı "Jack" diye çağırıyordu. Halbuki herkes babamı "John" diye çağırır. Rüyamda babama bu şekilde hitap ettikten sonra yakında birlikte olacaklarını söylüyordu. Çok geçmeden babamın kansere yakalandığı haberini aldım. Bunun üzerine Milwaukee'deki evimizden onun bulunduğu Arizona'ya gitmek ve ona bakmak zorunda kaldım. O hanım babama yardım

edeceğimi de rüyamda söylemişti.

Bir yıl sonra vefat etti. Halam Esther Callahan Springer'i ziyarete gittim. Bu ziyaretimde yıllarca önce kızı tavanarasından atlayarak leğen kemiğini kırdığı olayda benim yalan söylemediğimi sonradan anladığını itiraf etti. Sözlerinin ardından bana bir şey göstermek istediğini söyledi ve elimе bir resim tutuşturdu. Bu resim, modası geçmiş saç tuvaletinin dışında, benim kendi resmimin hemen hemen aynıydı. Esther hala bunun kendi annesinin, yani benim anneannemin resmi olduğunu, adının Anne Burns Callahan olduğunu ve benim babam dokuz yaşındayken ölmüş olduğunu bildirdi.

(FATE Mart 90 dergisinden çeviren Selman GERÇEKSEVER)

KURBAN Baştarafı S. 31' de

dir.

Ruh varlığı maddeyi geliştirmektedir. Bu yüzden madde memnun durumdadır ve kendisini iyice açmaktadır. Maddenin de kendisine ait bir şuuru vardır. Maddenin cansız olduğunu ifade edenler, dünyanın canlı olduğunu ve onun temizlenmesi gerektiğini savunmaktadırlar. Bu ise büyük bir çelişkidir.

Dünyamız belli bir bilginin konsantrasyonu hâlinindedir. "Ete kemiğe bürünüp Yunus gibi görünmek", dünyamız için de geçerlidir. Dünya da havaya, suya, ateşe ve toprağa bürünüp Dünya gibi görünmüştür. İnsanoğlu da kendi bulunduğu şuur seviyesi farklı olduğu ve onun şuur alanıyla yakın bir bağ kurmadığı ve kendisini ondan farklı görüyor. Ama enkarne olduğumuz zaman, aslında bizler onun şuur alanı içindeyiz. Buna eskiden "dünya hapisanesi" denmekteydi. Onun şuur alanının imkânları neyse onları öğreniyor, onları yaşıyoruz. Demek ki imtihanlarımızın ve eprövlüğümüzün hepsi şuurlu olarak meydana getirilmiş durumdadır. Her olay canlı birer varlık gibidir. Her olayın kendisine göre bir anlamı, bir şuuru vardır.

Daha mükemmelleşmekte olan insanın buradaki farkı, eprövün ondan neyi istedi-

ğini kavramaktır. Önemli olan budur. Maddenin bir anlayışı yoktur. Aramızdaki en büyük fark budur. Onun da şuuru vardır ama bizim gibi bir anlayışı yoktur. Başımıza gelen olayın bize neyi sorduğunu, bizden ne istediğini anlamak lâzım. Bizim hangi tarafımızı geliştirmek istemektedir? Ya da hangi tarafımızda değişiklik gerekmektedir? Bütün mesele değişimdir. Bu bakımdan kitaplı dinler değil de, Hinduizm ve Budizm gibi dinler çok önemli bir görev üstlenmiştir. Kitaplı dinler kendilerine itaat edilmesini isterken, Doğulu dinler insandan değişmeyi istemişlerdir.

Peki, değişmek ne demektir? Bizler her an değişmekteyiz ya da değişme çabası içindeyiz. İçinde bulunduğumuz düzlemden daha üst bir düzleme geçebilme çabasıdır değişmek. Zaman ve mekân şartlarının değişimine uğramaktır. Bir inanç yoluyla bir değişime kavuşulması çok zordur. İnanmakla, ancak bulunduğumuz realite içinde, o bilgi kurallarına göre biraz daha emniyetle yol alabilmek mümkündür. Ama yine o realite içinde. Daha üst bir realite söz konusu olamaz.

Ergün ARIKDAL
(Salı Konferansından Alıntı)

HAYALET NEDİR ? Baştarafı S. 11' de

çek payı mutlaka olmalıydı. Fakat ne rahip, ne diğer kimseler bütün çabalarına rağmen duvardan başka bir şey göremediler. Bayan Lowe'nin yarattığı karışıklık kısa zamanda Nassau'ya yayıldı. Akşam olduğunda kilise tıklım tıklım dolmuştu. Bu sefer kilisenin duvarında beliren yüzleri birçok kimse görebildi. Yüzler iki değil üç taneydi. Ve bir tanesinin İsa'ya ait olduğu şüphe götürmezdi.

Chicago Daily News gazetesi, hemen ünlü muhabirlerinden Luther E vans'ı oraya gönderdi. Gazetecinin niyeti beyaz duvar hakkında alaycı bir yazı kaleme almaktı. Ama Evans, kendisi de duvardaki silüetleri görünce bütün tasarladıklarını unuttu. İsa'nın yüzünü tanımış, diğer

yüzlerden birini de Buda'ya benzetmişti. Evans duvara yaklaşıncaya yüzler kayboluyordu. Ancak belirli bir uzaklıktan görüyorlardı. Gazeteci olmanın yarattığı merak hissiyle duvarı boyayan resimleri aradı. Fakat onlardan fazla bir bilgi edinemedi. Adamlar duvarın boyanmadan önce kirli ve renksiz olduğunu söylüyorlardı. Bunu sonradan başkaları da doğruladı. Zaten kilise o kadar eski olmadığı için duvarlarında eskiden kalma resimler yoktu.

Sonradan bu yüzler yavaş yavaş belirginliklerini kaybettiler."

Böyle binlerce hikâye vardır. Bazı kimseler onların bu kadar kişiye gözüktüklerine göre gerçekten var olması

gerektiğini savunurlar. Bazıları da bunun herkesin zihninde birden beliren toplu bir duyu yanılması olduğunu söylerler. Ama bu hayallerin fotoğrafı çekilirse? Kamerayla filme alınırsa? Kısa bir süre önce Çin ufkunda beliriveren şehrin filmi çekilebilmiştir. Kamera da halüsine olmazki.

Fizik kanunlarına uymayan bu olaylar acaba bize dünyada henüz bilimin çözemediği birçok sırların bulunduğunu mu göstermek istiyor? Bunlar ilmin inanamayacağı, fakat insanları şaşırtan ve sırları çözülemeyen olaylardır. Ve bu olaylar sanki, dikkat edilmeye, anlaşılmaya değer olduklarını anlatmaya çalışmaktadırlar. Ne dersiniz?

Kâinatta mevcut olan bütün cisim(ler),
kâinatta mevcut olan her şey, ruhî
kâinatta mevcut olan -size göre ayırt
ediyoruz- her varlık, külliye hepsi, bir
ahenk içerisinde olmak mecburiyetinde-
dir ve böyledir. Denge de zaten zıtların
ahenginden doğar. Fizik, ruhînin zıddıdır.
Ve bunların ahengi dengeyi teşkil eder.

SADIKLAR PLÂNI

SADIKLAR PLANI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER

Celse: 156

31.3.1972

İNSAN ve YÜKSEK BENLİĞİ

"Bir varlık, madde kâinatına intikal ettiği zaman, üç bilgisiyle intikal eder. Üç bilgisinin ona kazandırmış olduğu yüksek hamule veya siz buna potansiyel dersiniz, varlığın bu kaba âlem içerisindeki faaliyetinde en büyük yardımcısıdır. Sizin en büyük yardımcınız, bizzat kendiniz, kendi yüksek benliğinizdir. Kendiniz ve kendi yüksek benliğiniz aynı şey değildir. Kendinizden maksat, şu anda zamanınızı ve mekânınızı tayin eden idrakiniz ve şuurunuzla olan sizsiniz. Yüksek benliğiniz ise şu andaki zaman ve mekânın dışında, müteal bir zaman ve mekânın süreçlerine tâbi olarak faaliyette bulunan bir varlıktır. O varlığın kudreti, şu andaki beyin vasitanızla anlaşılması güç olan bir kudrettir.

Demek ki insan, iki insandır. Birincisi bedendeki siz, ikincisi bedende olmayan siz. Bir eldivenden farksız olan beden, içinde bulunan parmakların faaliyeti nispetinde canlı gözüktür. Fakat parmakların sahibi ise, bedenen müstakildir. Sizin parmaklarınız beyin vasıtası ile hareket eder. Yani beden, yüksek varlığınız vasıtasıyla kaimdir. Ama siz, yüksek varlığınızdan bihaber ve sadece eldiven olarak mevcut olduğunuzu bir icap olarak kabul etmişsinizdir.

Size en büyük yardımcının yüksek benliğiniz olduğunu da bilmezsiniz. Yani siz, sizin dostunuzsunuz."

SÖZLÜK

Hamule: Yük

Kaim: Sürüp giden

KİTAPLAR ARASINDA

İPNOTİZM ve TELKİN

Kitabın adı/Özgün adı
İPNOTİZM ve TELKİN
Yazarı

Ergün ARIKDAL

Sayfa Adedi ve Baskı Tarihi

272 SAYFA, 1993

Fiyatı: 45.000 TL

RUH ve MADE DERGİSİ * YAYINLARI

P.K. 9 80072 Beyoğlu - İSTANBUL

DENEYSEL çalışmalar ve onlardan çıkan gözle görülür somut sonuçlar, ruhçuluğun da kendine özgü bir bilim dalı olduğunu ortaya koymaktadır. Bu araştırmaların en önde geleni ve bilineni ise ipnotizmdir.

İpnotizm aracılığıyla, beş duyunun ötesinde de bir insanın var olduğunu anlamakta, ortaya çıkarmaktayız. Bu sayede sınırlı bilgilerimizin dışına çıkma olanağı doğmaktadır. Pozitif diyerek kendisine kesin ama mantıksız bir sınır çizen bilimin sunduğu bilgiler, gelişme eğilimi içinde olan varlığa yetmemektedir. Bu yüzden de farklı bilgilenme vasıtalarını deneyerek, bilgi sınırlarını genişletmek istemektedir.

Her olay insan için bir bilgi içerir. Yeter ki oradan o bilgiyi çekmesini bilebilsin ve ona duygusallıktan uzak, kuşkuculuktan uzak, objektif olarak yaklaşabilsin.

İpnotizm ve telkin olgusu, insanın kendi başına tecrübe edebileceği konulardır. Yaşanarak öğrenilen bir konu ise o insanın bilgisi olmuştur artık ve ondan sorumludur. İpnotizm ve telkin konusuna ilgi duyan kişiler, bunları insanların yararına yönelik olarak çalıştırmak durumundadır. Nitekim ipnotizm ve telkin günümüz tıbbında yaygın olarak kullanılmaktadır. Özellikle psikosomatik rahatsızlıkları tedavi etmede oldukça çarpıcı sonuçlar elde edilmektedir. Ayrıca yine ipnotizm ve telkin, bedenli varlığı kullanarak bedensiz varlıklardan bilgi alma aracı olarak da işlev görmektedir.

Kitap oldukça dikkat gerektiren ve özenle üzerinde durulması gereken bir konuyu içerdiği için, teknik açıklamalarla birlikte uygulamalara da yer verilmiştir. İpnotizm ve telkin konusunda kişisel çalışmalar için bir başvuru niteliğindedir.